

arad

JUDEȚELE NOASTRE

Aflat la poarta vestică a țării, județul Arad constituie o unitate administrativă complexă. Împletirea armonioasă a tuturor formelor de relief a căpătat în anii noștri un sens nou datorită echilibrului dintre industrie și agricultură, care asigură valorificarea la un nivel superior a resurselor materiale existente.

Vă invităm — pentru început — să facem o scurtă vizită în câteva unități industriale ai căror muncitori să onoreze marca fabricilor arădene. Aici, în orașul pe malul Mureșului, a fost semnat, în urmă cu aproape două decenii, actul de naștere al primului strung românesc. Deși au depășit cu puțin vârsta majoratului, uzinele de strunguri au reușit, datorită produselor de prestanță mondială, să-și impună prezența în peste 30 de țări din Europa, Asia, Africa și America Latină.

Ați călătorit desigur pe arterele de fier ale patriei cu modernele vagoane purtând marca „U.V.A.". Spre lauda celor care le-au zămislit, trebuie să arătăm că fiecare al zecele inginer, tehnician și muncitor este inovator.

Întreprinderile textile arădene, ale căror produse de calitate au cîștigat diferite premii la mai multe expoziții internaționale, realizează peste un sfert din întreaga producție românească de țesături de bumbac.

Continuînd tradiția tâmplarilor de artă din Arad, a fost înălțată anul trecut o fabrică de mobilă utilată cu tot ceea ce tehnica prelucrării lemnului are mai avansat.

Să ne oprim aici mica noastră incursiune industrială arătînd că anul acesta se vor produce peste 6 000 vagoane marfă, peste 3 000 strunguri, mobilă în valoare de 230 milioane lei, aproximativ 53 milioane metri pătrați de țesături.

Județul Arad oferă condiții optime pentru cultura cerealelor, plantelor tehnice, pomicultură și viticultură, pentru creșterea animalelor. Întreprinderile agricole de stat din Nădlac și Șag, cooperativele agricole de producție din Sintana, Dorobanți, Pecica, Șimand, Vinga și Neudorf se situează printre unitățile fruntașe în sporirea producției vegetale și animale.

Acest bazin legumicol care este Aradul are ca prestigioasă realizare combinatul de sere. Pe cele 34 hectare acoperite cu sticlă, soarele și ploaia pătrund prin 720 de kilometri de conducte pentru încălzire și iriga-

PASCU ZIMBRAN
prim-vicepreședinte
al Comitetului Executiv al Consiliului Popular Județean provizoriu
Arad

(Continuare în pag. 6-a)

ANCHETĂ SOCIALĂ

INTELECTUALUL și integrarea sa în viața satului

Am pornit în zori cu un autobuz spre Crevedia și autobuzul acela era plin de călători cu o înfățișare deosebită care purtau un anumit fel de discuții. Au coborât peste tot pe parcurs și dacă i-ai fi urmărit, i-ai fi văzut pe unii intrînd în școli, pe alții în dispensare, în sediile unităților agricole etc. Sînt intelectualii. Sînt mulți, așa cum n-au fost niciodată, fiindcă prin numărul și calitatea muncii lor răspund unei cerințe legitime de cultură a poporului. (După o dată recentă activează în satele patriei — 120 000 intelectuali).

Ce este un intelectual? Fără a lungi definiția, de altfel cunoscută, am subliniat-o într-un anumit fel: intelectual este un om care știe multe și care-și dăruiește cunoștințele neîncetat oamenilor din jur. El îl privește pentru aceasta cu respect, îi poartă recunoștință. Prin acest simplu fapt profesia lui se înobilează.

— V-ați putea îndeplini în mod ideal profesia dacă ea nu s-ar manifesta tot timpul și sub aspectul ei umanist? Cu alte cuvinte ar putea un medic să facă abstracție de faptul că omul nu este numai un simplu pacient, ci că el reprezintă o colectivitate umană.

Ne răspunde doctorul VASILE ALBULESCU din Ulmeni-Buzău: Ar fi cu neputință să-l rup pe pacient de mediul social în care trăiește. Un medic toabă de carte și neîubitor de oameni e la

fel de rău ca unul care oftează pentru pacient, dar nu știe meserie. (Cită dreptate are, — zicem noi — și de cîte ori am verificat-o).

— Am ajuns cu mortalitatea la copii la zero organizînd un necurmat studiu medical și social, dar aceasta în casele oamenilor, acolo unde copiii se nasc și cresc. Desfășurăm acțiuni de igienă comunală, igienă a muncii și igienă școlară. Am aflat aștea, că pot să scriu o istorie. Și am mai descoperit un adevăr: medicul care nu știe ce e dincolo de omul care-i vine în față mînat de o suferință, nu are succes în profesie.

N.R. O doctoriță din Bărcănești-Prahova mi-a mărturisit cu candoare că dincolo de pereții dispensarului nu trece... fiindcă n-are timp. Am ieșit și oamenii pe care i-am văzut așteptînd pe sală mi s-au părut iritați și triști. O femeie fără halat gătea la bucătărie pentru lehuze. În fața dispensarului se bălăceau rațele.

— E o falsă teorie care convine unora, altora nu, cum că intelectualul înseamnă numai cadru didactic — spune Ene Neșcu, președintele consiliului comunal din Ulmeni-Buzău. — Dar inginerii agronomi ce sînt; dar medicii umani, veterinari, dar...

— Ce să fie, intelectuali — îi răspundem noi.

Țin minte că odată l-am întrebat pe un inginer agronom, un tip agitat, ars de soare, toată ziua pe cîmp, toată ziua cu vorbele „producția agricolă” în gură dacă se întîlnește cu oamenii și în alt cadru. Și el nu se întîlnea, deși agricultura modernă pune cooperativelor probleme serioase de tehnică și organizare. La treaba asta, răspundeau, cum puteau, cadrele didactice. La Cornești-Prahova, despre problemele natalității a vorbit profesoara de limba

V. TOSO

(Continuare în pag. 2-a)

Citiți în pag. 4-5:
DREPTURILE
PĂMÎNTULUI

Umorul

SAREA

OBICEIURILOR

POPULARE

DE

PRIMĂVARĂ

In unele sate bănățene, cum ar fi Dognecca de lângă Reșița, Ciclova Montană de lângă Oravița, apoi Prigor, Ciclova Română și Rudăria de pe Valea Almăjului, venirea primăverii este întâmpinată cu o explozie de bucurie generală. Pe ulițe apar grupuri de mascați care cîntă, joacă și fac tot felul de giumbuș-

lucuri. Lăutarii însoțesc voloasele alaiuri, satul întreg se strînge ca la urs, iar veselia atinge apogeul cînd apar, într-o costumație multicoloră și caraghioasă, participanții la nunțile sau înmormintările inscenate.

Acest original spectacol în aer liber este carnavalul popular sau, cum i se mai spune pe alocuri, săptămîna nebunilor. Un obicei pitoresc, în legătură cu a cărui vechime și obirșie folcloriștii mai poartă încă discuții. Dar dacă nu se știe precis de cînd și de unde ne vine, un lucru este neîndoiețnic: că umorul țăranelor noastre găsește în aceste carnavaluri încă un prilej de a se manifesta.

Calendaristic, carnavalul popular se situează la început de an agricol. Este ca un ultim răgaz pe care săteanul și-l îngăduie înaintea marilor campanii. Și îl folosește în scopuri general-moralizatoare, satirizînd defecte ca lenea, beția, necinstea, crailicul și altele.

Iată de pildă cum și cu ce efecte se desfășoară înmormintarea însecnată. Pe o cărucioară trasă de un măgar, zace „mortul”. El simbolizează năravurile ce trebuiesc duse

la groapă, cu alte cuvinte de care o vreme să se dezbrace anumiți împriținați. Flancat de ciocli, „mortul” este oprit pe la rîspintii și pe la porțile tuturor celor care se simt cu musca pe căciulă, în timp ce bocitoarele jelesc de mama focului, în stihuri hazlii. Decît să intre în gura lor, cei vizați ar prefera să-l înghită pămîntul. Pline de sare și piper, aceste pseudo-bocete sînt rude bune cu cîntecul satiric și cu strigătura, speciile acidulate ale liricii populare.

Carnavalul se încheie cu un alt obicei, de o răspîndire mult mai mare, cunoscut sub numele de „Strigarea peste sat” atît în Banat și în Transilvania, cît și în Oltenia și în Muntenia. Strigările se fac de pe dealuri, de către cete de flăcăi strînși în jurul unui foc care se cheamă și „priveghi”. Sînt ironizați cei necăsătorii la vreme (adică holtei tomatice și fetele bătrîne, un obicei similar existînd în Italia și în Franța), cei care se fac vinovați de acte imorale, beau, chiulesc, fură etc.

Obiceiul „Strigarea peste sat” a fost adus pentru prima dată pe scenele artei amatoare de către brigada artistică a cîminului cultural din

comuna Olteni-Prahova, ajunsă în finala celui de al VIII-lea Concurs, iar pe micul ecran de către un ansamblu folcloric ploieștean, în cadrul televiziunii „Dialog la distanță” din octombrie trecut. Așadar, este meritul prahovenilor de a fi valorificat această datină străveche.

De unde am moștenit „strigarea peste sat”? Un indiciu găsim în relatarea folcloristului și etnografului Simion Florea Marian (1847—1907) privind „trasul clinilor la juțu”. Întrebîndu-l pe țărani de ce prind clinii și îi trag la juțu înainte de a face strigarea peste sat, un moșneag i-a răspuns că aceasta este o pedeapsă ce li se aplică nevolnicilor de cîini fiindcă au adormit într-o noapte cînd împărăția a fost atacată de dușman, iar alarma au dat-o giștele. După cum se vede, moșneagul nu mai știa despre ce împărăție e vorba, dar din explicația lui recunoaștem lesne legenda Capitoliului, cea mai ilustrată dintre colinele Romei antice și care a fost salvată de un atac de noapte al galiilor în anul... 390 înaintea erei noastre.

N. CULCEA

INTELECTUALUL ȘI INTEGRAREA SA ÎN VIAȚA SATULUI

(Urmare din pag. 1)

română și nu medicul, cum ar fi trebuit. La Bucov, o altă profesoară, ZOE BALDAN, e instructoare de dans, de teatru, de brigadă artistică, textieră și ca o încununare, membră în consiliul comunal. Am mai vorbit de cumulum de sarcini, de practica de a-l împovăra pe unul și a-l lăsa pe altul fără griji. Aici ca o concluzie, putem spune doar atît: un intelectual face șase treburi obștești și alți șase nu fac niciuna. Șase intelectuali au dezertat de la datoria de a-i cultiva pe oameni. Pe șase intelectuali îi așteaptă sătenii în sala cîminului și ei nu vin. Am întreat cum se face aici textul de brigadă.

— Ne ducem la contabilitate și luăm date — de parcă contabilitatea ar fi izvor de viață vie. Procedul e din păcate destul de răspîndit. Au fost cazuri cînd o astfel de legătură cu realitatea a adus la judecarea unor oameni buni. Un inginer vrednic, stînjinit temporar să-și realizeze planul din cauza lipsei de furaj dar judecat după cîteva cifre seci a apărut în programul brigăzii drept un leneș tipic. L-am văzut în sală făcînd fețe-feețe. La Cornești consiliul comunal a invitat la ultima sesiune, avînd ca obiect munca culturală, numai cadrele didactice omițînd, nu se știe din ce cauză celelalte categorii de intelectuali.

Mulți dintre intelectuali au pornit din sat. Ei au o psihologie robustă, gînduri neîntinate, vigoare fizică și morală. Sînt virtuți înflorite pe arborele lor țărănesc. Nostalgia pămîntului natal și un anume simț al recunoștinței îi aduce pe cei mai mulți înapoi acasă. Și aici, cu o ținută morală ireproșabilă, își iau în primire una din cele mai nobile misiuni de pe pămînt, aceea de a lucra cu sufletele oamenilor. Dar mai sînt și excepții. Amintim aici un caz care pune — prin contrast — și mai mult în strălucire figura intelectualului devotat. Judecătorul VASILE SABAU din Cluj ne relatează:

— Un număr de cooperatori din C.A.P. Tureni, județul Cluj, au sesizat procuraturii faptul că în fruntea cooperativei lor se află oameni necinstiți. Rezultatul cercetărilor a confirmat justetea plîngerii. S-a stabilit astfel că timp de doi ani cooperativa a fost prejudiciată prin sustragerea a importante sume de bani precum și alte bunuri. Cine a favorizat climatul infracțional? Este omul care ajunsese în fruntea acestei unități, inginerul IGNAT VOMIR. Demn de reținut este că acesta s-a născut și a copilărit în comună, unde părinții săi sînt membrii cooperatori. După terminarea studiilor, fiind încadrat în muncă el a dovedit însușiri de organizator. Calitatea aceasta ca și faptul că e din sat, a justificat alegerea sa ca președinte de către săteni. Ei și-au pus prin aceasta nădejdea în el sperînd că-și va pune știința în slujba înfloririi satului. Așa cum fac de altfel toți fiii de țaran, reîntorși să muncească în satele lor ca profesori, învățători, medici. Dar aici nu s-a întimplat așa. Președintele inginer a căzut în patima beției. Băutura i-a măcinat prestigiul creînd totodată premiza pentru infracțiune. S-a stabilit că inginerul organiza chefuri cu prietenii și rudele, plătite din fondurile C.A.P. aducînd astfel unității prejudicii în valoare de mii de lei. Atît el cît și ceilalți care au lucrat în umbra abuzurilor lui au fost pedepsiți de lege.

Adeziunea intelectualului la viața colectivității rurale îi dă acestuia posibilitatea să-și exercite misiunea cum se cuvine. Calitatea sa de figură centrală a satului este un drept cîștigat timp de generații, prin truda atîtor dascăli și intelectuali onestî. Este un motiv de mîndrie pentru intelectual să o păstreze întregă și neîntinată.

Idilă

Eugen Frunză: VERSURI

(Editura pentru literatură)

Această ultimă alegere din bogata producție poetică a lui Eugen Frunză confirmă, o dată mai mult, însușirile care au făcut din autorul lor un poet ce se bucură de mare audiență în mase. Folosînd un limbaj poetic clar, exprimînd sentimente care sînt ale obștei mari, poet cu o întinsă experiență de viață („Eu am făcut drumul pe jos / Între o lume și alta, cu bocceaua de visuri pe umăr”), Eugen Frunză cîntă frumusețile naturale ale patriei, ce-

tățile amintînd de gloria străbună; cu precădere, el cîntă realizările dobîndite în anii noștri luminoși, realizări ale căror semnificații profunde le dezvăluie în imagini adecvate, și mai ales mîndria conștiinței de a gîndi, simți și acționa ca un comunist. („Doar mina stîngă de mi-o lași întregă, / Cu stînga scriu, cuvintele se leagă: „Trăiască Partidul Comunist!” / Retează-mă, haide, miinile-amîndouă! / Cu dinți-năvăț caligrafia nouă! / „Trăiască Partidul Comunist!” / Zdrobește-

mă pleptul, inima a-mă frînge! / Țînd se-adună slovele de sînge! / „Trăiască Partidul Comunist!” / Și de-o să-ajung în lutul fără stele, / Tot va suna în cîntecele mele: / „Trăiască Partidul Comunist!”

Militantismul poetic acuzat nu-l împiedică pe Eugen Frunză să dea glas și altor sentimente. Cel de-al doilea ciclu din volum denotă un gingaș poet al dragostei. „Pretutindeni ești tu, pretutindeni, / În toate ogînzile care / Îmi joacă pe gînd, puzderii, / În aerul ce-l respir, / În arborei stînși ai tăcerii, / În cuvintele spuse cîndva / Și în cele

niciînd rostite, / Pretutindeni ești tu, pretutindeni, / Oșîndită la dragostea mea”.

Eugen Frunză, conexînd mereu alte zone poetice și perfecționîndu-și tehnica, rămîne mereu un înăripit cîntăreț a tot ce-l înobilează pe om:

Ești viu? Atunci aleargă de se cere / Vai, nu-ți ucide cuget și tăptură / Sub platoșe de gheață și de zgură, / Nu te-mpetri în elipa care piere.

Iar aceasta îi impune atenției și dragostei unui larg public iubitor de poezie.

ION MATEESCU

Ce să citim

FILATELIA

o ocupație și un cadou util pentru toate vârstele

FILATELIA

Prin oficiile poștale și ghișeele filatelice puteți procura serii de mărci românești și străine și accesorii filatelice: clasoare, lupe, pensete, plicuri fi-

latelice cu premii, albume, etc. Cumpărând plicuri filatelice cu premii puteți câștiga: televizoare, biciclete, magnetofone, aparate foto, ceasuri etc.

MAGAZIN FILATELIC

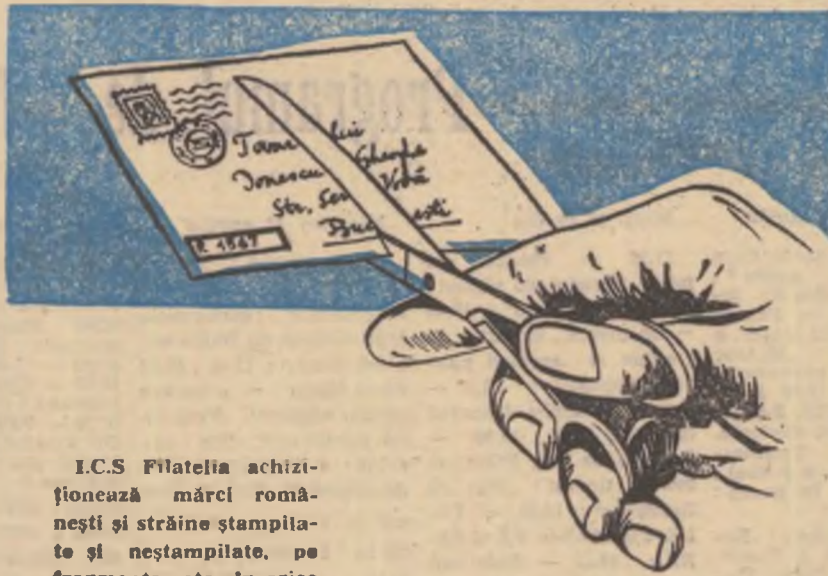
PENTRU A VĂ PROCURA ULTIMELE NOUȚĂȚI DE MĂRCI POȘTALE ȘI TOT FELUL DE ACCESORII FILATELICE, VIZITAȚI GHIȘEELE ȘI MAGAZINELE „FILATELIA”.

MAGAZIN FILATELIC

O colecție
filatelică
ESTE instructivă
recreativă
și
RENTABILĂ

PENTRU A FORMA
UN SORTIMENT VARIAT
DE MĂRCI POȘTALE
PENTRU SCHIMB,
CUMĂRAȚI **PLICURI
FILATELICE** CU PREMII,
ROMÂNEȘTI ȘI STRĂINE,
DE 2, 3, 4, 8 și 16 LEI

I.C.S. Filatelia achiziționează mărci românești și străine ștampilate și neștampilate, pe fragmente etc., în orice cantități.

PROIECTUL NOULUI COD PENAL

Poporul nostru înaintea cu pași mari pe calea socialismului, făurindu-și o viață an de an mai îmbelșugată. A fost înlăturată definitiv exploatarea omului de către om; înfloresc mereu industria socialistă, se dezvoltă treptat agricultura. S-au schimbat complet relațiile sociale. Se dezvoltă democrația socialistă; în tot mai mare măsură, masele largi ale poporului participă la conducerea treburilor țării. Se dezvoltă o nouă morală a societății noastre socialiste, întemeiată pe înalte îndatoriri față de avutul obștesc, pe atitudinea față de muncă, de legile statului, de tot ce se întâmplă în fiecare zi. Schimbările structurale survenite în patria noastră cer să fie ogândite și în domeniul legislativ. Potrivit prevederilor Constituției Republicii Socialiste România, întregul sistem de drept trebuie să fie în concordanță cu realitățile de azi ale societății noastre.

Or, precum se știe, Codul penal în vigoare, adoptat cu mai mult de 30 de ani în urmă, este depășit. El cuprinde — în ciuda modificărilor ce i s-au adus în cursul anilor — numeroase prevederi învechite.

E necesară, deci, elaborarea unui nou Cod penal, care să fie pe măsura societății noastre de azi, să corespundă etapei actuale de dezvoltare a țării. Proiectul noului Cod penal, întocmit de un colectiv de specialiști din cadrul Ministerului Justiției, Procuraturii Generale, Tribunalului Suprem, Ministerului Afacerilor Interne și Institutului de cercetări juridice al Academiei, cu consultarea a numeroși teoreticieni și practicieni ai dreptului, a fost prezentat apoi, de către Consiliul de Miniștri, Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care l-a examinat și a hotărât să fie supus dezbaterii specialiștilor, precum și maselor largi de oameni ai muncii, urmând să fie pus în discuția Plenarei C.C. al P.C.R. și apoi înaintat Marii Adunări Naționale spre a fi discutat și votat. El a fost tipărit și, în prezent, se află în toate librăriile și secțiile de librărie de la orașe și sate.

Potrivit realităților noastre de azi, proiectul noului Cod penal este conceput pe principiul că numai legea este aceea care stabilește faptele antisociale ce constituie infracțiuni, determină pedepsele și măsurile educativ-preventive ce urmează să fie aplicate persoanelor care au comis astfel de fapte.

Previnut nou Cod penal vor putea fi prevenite abuzurile și încălcările legalității, încălcări ce s-au petrecut de multe ori în trecut. În același timp, proiectul prevede numeroase măsuri pentru ca societatea noastră să fie apărată împotriva infractorilor, a daunelor ce pot fi pricinuite. Noul Cod penal prevede ca toți cei care încalcă legea penală să fie pedepsiți potrivit vinovăției lor.

Infracțiunile împotriva orinduirii socialiste, împotriva a ceea ce poporul nostru a cucerit prin lupte grele, constituie cele mai grave crime împotriva poporului. Proiectul prevede, astfel, pedepse aspre împotriva acelor care săvârșesc acțiuni contra securității statului, sau a capacității sale de apărare. Cei care aduc prejudiciul averii obștesc, (de stat sau cooperatiste) hoții, delapidatorii, cei care irosc sau manifestă lipsă de grijă față de avutul obștesc vor primi, de asemenea, grele pedepse.

Proiectul conține prevederi menite să asigure munca, liniștea și avutul fiecărui cetățean, libertățile și drepturile cetățenești. Sunt stabilite pedepse pentru faptele îndreptate împotriva vieții, integrității corporale, libertății și demnității persoanei, împotriva avutului personal al cetățenilor al cărui izvor este munca.

Revista „ALBINA”

va publica în paginile sale, observații și propuneri ale cititorilor, în legătură cu Proiectul noului Cod penal

Ocotirea familiei, apărarea intereselor mamei și copilului se bucură, de asemenea, de mare atenție. A fost lărgită sfera faptelor care pot fi pedepsite ca infracțiuni contra familiei și s-au înăsprițit pedepsele pentru asemenea încălcări ale legii. Vor fi pedepsiți, astfel, cei ce vor părăsi cu rea credință familia și nu vor avea grijă de întreținerea ei, dar și cei care alungă și lasă fără ajutor pe membrii familiei lor.

Proiectul nu mai prevede munca silnică pe viață, temnița grea și detențiunea riguroasă, ci instituie o singură pedeapsă — închisoarea, al cărei termen maxim este stabilit la 20 de ani. În cazuri deosebit de grave ale infractorilor periculoși și recidiviști, instanța poate mări pedeapsa până la cel mult 25 de ani. Totodată se prevede că pedeapsa amenzii nu mai poate fi transformată în închisoare.

În scopul prevenirii unor infracțiuni deosebit de grave cum sînt crimele împotriva păcii și omenirii, trădarea de țară, omorul săvârșit prin cruzimi sau asupra mai multor persoane, jefuirea cu urmări grave a avutului obștesc, — proiectul noului Cod penal menține, în mod excepțional, pedeapsa cu moartea.

Transformările profunde ce au avut loc în țara noastră determină importanța modificării și în caracterizarea unor fapte pe care vechiul Cod penal le consideră infracțiuni. Astfel, numeroase fapte, socotite în trecut infracțiuni, sînt eliminate din noul Cod penal, altele sînt declarate contravenții, iar o parte din ele nu vor mai fi pedepsite de legea penală atunci cînd cel în cauză le-a săvârșit prima oară.

În același timp, proiectul Codului penal prevede posibilitatea înlocuirii răspunderii penale cu o răspundere care atrage, fie aplicarea unor măsuri de influențare obștească, fie a unor sancțiuni administrative.

Întregul Cod penal este străbătut de grija față de om, pentru întărirea legalității și asigurarea liniștei de care au nevoie cetățenii patriei noastre.

Agenda Agricolă

Lucrările agricole au intrat într-o etapă nouă, hotărîtoare. Nouă, pentru că în multe județe s-a trecut la semănatul porumbului, hotărîtoare deoarece în condițiile acestei primăveri trebuie făcut totul pentru păstrarea umezelii în sol. Pe scur, aceasta înseamnă executarea tuturor lucrărilor după recomandările făcute de specialiști în asemenea situații.

Așadar, să recapitulăm. Pînă la data de 4 aprilie, s-au semănat în întreaga țară 1744816 hectare, avans realizat față de anul trecut la aceeași dată peste 600 000 hectare. Se cuvine să aducem aici cuvinte de laudă celor harnici și prevăzători. Dar tot atât de necesar este să luăm aminte că avem de semănat peste 3,4 milioane de hectare cu porumb, din care au fost însămințate pînă la 7 aprilie doar 480 000 hectare, că lucrările de plantare a legumelor nu s-au terminat, că alte lucrări specifice sezonului sînt rămase în urmă. Membrii cooperatori din Odobești, județul Dimbovița, spun că „etapa actuală este etapa porumbului”. Modul în care lucrează acum dovedește că cele spuse nu sînt vorbe azvîrlite în vînt. Viteza de lucru este de zeci de hectare semănat pe zi. În județul vecin, Prahova, mecanizatorii de la S.M.T. Inotesti au semănat la C.A.P. Conduratu 130 hectare cu porumb în două zile. Membrii cooperativei agricole din Satul Mare-Ilfov, care au primit de curînd drapelul de frunțasi în cultura porumbului au semănat pînă la 7 aprilie 800 de hectare.

Esențial în perioada actuală este participarea tuturor membrilor cooperatori la muncă, asigurarea condițiilor de lucru mecanizatorilor, controlul asupra calității lucrărilor și, mai ales, folosirea din plin a timpului. Exemplu bun? La Horodniceni-Suceava 170 de cooperatori au ieșit într-o singură zi la plantatul cartofilor. Munca a fost astfel organizată încît toate mașinile au lucrat din plin. Dar în timp ce la Horodniceni se plantaseră 80 de hectare cu cartofi, în comunele învecinate Liteni, Rădășeni și altele membrii cooperatori așteptau „epoca optimă”, deși temperatura solului era mai mare de 10 grade.

Le amintim tovarășilor din aceste unități ca și altora care „nu s-au încălzit destul”, că timpul nu așteaptă pe nimeni, că recolte bune obțin numai aceia care știu să-l prețuiască și să-l folosească din plin.

ZORUL LUI PRIER

Primăvara, examenul de început de an al agricultorului, nu s-a desmîntat nici de astă dată ca anotimp capricios. N-a mai fost schimbătoare de la o zi la alta ca în anii trecuți, dar s-a grăbit — luna lui Florar s-a mutat în Prier — aducînd pretimpuriu temperaturi înalte. Pe unii i-a surprins nepregătiti, pe alții nehotărîți. Membrii cooperativei agricole din Prejmer au tot așteptat „să se convingă” că timpul frumos este statornic și adevărat. Și au rămas în urmă. Pînă sîmbătă 6 aprilie a.c. însămințaseră cu sfeclă de zahăr numai 110 hectare din cele 272 planificate, iar cartofii sînt plantaseră pe 75 hectare din... 412 planificate. La C.A.P. Zărnești, din totalul de 527 hectare destinate semînzăturilor de primăvară, fuseseră realizate, pînă vineri trecut, abia 155. Nu se pusese nici un fir de sfeclă de zahăr sau de cartofi, în timp ce mecanizatorii de pe tractoarele cu stanța 266, 125 și 114 părăseau tarlalele imediat după ora prînzului, neavînd zice-se „disponibilitate de lucru”.

Reprezentativă însă pentru agricultura cooperatistă a județului Brașov este realizarea și chiar depășirea anului de către majoritatea unităților C.A.P. Bod (Inginer I. Negrea) a încheiat însămințatul sfeclei de zahăr la 5 aprilie și plantatul cartofilor la 8 aprilie a.c. Avansate sînt și cooperativele Ghimbav, Hălchitu și Beia. La aceasta din urmă, semănatul tuturor culturilor din epoca l s-a terminat încă la 31 martie. Inginerul agronom de acolo — Nicolae Popa — este pensionar. Primăvara nu surde otrstelor, ci osîrdei!

Prinși în zorul lui Prier, cooperatori agricultori din marginea de vest a județului Brașov semnalează o anomalie: brigăzile de tractoare care deservesc unitățile Cincu și Bărcuț continuă să aparțină de S.M.T. Agrita din județul Sibiu. Or, pe sibiieni îi interesează mai puțin bunul mers al lucrărilor din județul vecin și înfrîzie să aprovizioneze cele două brigăzi cu carburanți și piese de schimb. Este cazul ca brigăzile de tractoare din Cincu și Bărcuț să treacă la S.M.T. Făgăraș. Direcția agricolă județeană Brașov a făcut în acest sens o adresă către Consiliul Superior al Agriculturii. Pe cînd rezolvarea? Că primăvara trece repede.

MĂSURI PENTRU CREȘTEREA COINTERESĂRII ÎN VITICULTURĂ

Prin recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-au luat o serie de măsuri importante, care vor duce la creșterea cointeresării cooperativelor agricole, a membrilor acestora și, pe această bază, la sporirea producției de struguri. Astfel, în afara măsurilor cu caracter tehnic, menite să contribuie la îmbunătățirea producției în vii, prețurile de contractare la struguri au fost majorate, în medie, cu 53 la sută la strugurii de viță altoită și indigenă și cu 27 la sută la strugurii hibridi. O dată cu majorarea prețurilor de contractare a fost simplificat și sistemul de aplicare a prețurilor, acestea fiind stabilite numai pe patru grupe de podgorii față de opt grupe cît existau. De asemenea, în cadrul fiecărei grupe de podgorii, diferențierea în funcție de productivitatea viilor a fost restrînsă la trei categorii de prețuri.

Prețurile de contractare la struguri hibridi variază de la 1,15, lei/kg la conținutul de 119—136 grame de zahăr pe litru de must la 1,90 lei/kg pentru strugurii cu peste 204 grame zahăr la litru. Un element nou în stabilirea prețurilor de contractare la strugurii de viță altoită și indigenă livrați în amestec de soiuri constă în aceea că, prețurile sînt direct proporționale cu conținutul în zahăr, pînă la două grade alcoolice peste tîria de bază (normală) stabilită pentru fiecare grupă de podgo-

rii, plătindu-se conținutul de zahăr și peste această limită, însă la prețuri cu puțin mai mici, decît cele corespunzătoare conținutului efectiv. Pentru strugurii de vin recoltați și livrați separat pe soiuri, prețurile de contractare sînt direct proporționale cu conținutul efectiv în zahăr. Pentru soiurile de calitate superioară, consacrate în unele podgorii, se acordă un spor de preț de 60 la sută.

O prevedere nouă o constituie acordarea unui spor pentru stimularea plantării viilor pe terase și a întineririi lor corespunzătoare. Cooperativelor agricole care realizează producția de struguri pe terenuri în pantă, terasate, li se va acorda, începînd cu recolta anului 1968, peste prețurile de contractare, un spor anual de 1 000 lei la hectar vie terasată pe rod, dacă livrează cantitățile de struguri contractate. În cazul în care pe suprafața respectivă sînt plantați în amestec struguri de vin și struguri de masă, sporul anual de 1 000 lei pe hectar va fi suportat de unitățile cumpărătoare respective, proporțional cu cantitățile înscrise în contracte. Suprafețele de vii terasate pe rod se vor stabili în fiecare an de către Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

De o deosebită importanță în creșterea cointeresării membrilor coo-

peratori în depășirea producției de struguri, planificate, este măsura luată prin care se scutesc de taxe cantitățile de vin sau struguri acordate acestora drept retribuție suplimentară, indiferent dacă dețin sau nu suprafețe de vie în folosință personală. Totodată, în Hotărîre se prevede posibilitatea ca pentru cantitățile de struguri și vin contractate cu alți producători decît cooperativele agricole, care au vii în suprafață de peste 0,10 ha, să primească preț de contractare pentru întreaga cantitate predată, inclusiv sarcina de vinzare, dacă aceștia valorifică către stat întreaga producție de struguri și vin din viță altoită și indigenă, precum și din hibridi, mai puțin cantitatea nesupusă taxelor. În acest mod, acordîndu-se prețuri de contractare care sînt mai mari decît cele care se plăteau pînă acum, producătorii respectivi sînt stimulați în a livra cantități sporite de struguri la fondul de stat.

Prevederile apărute recent și ansamblul de măsuri ce urmează a fi luate pe plan central, constituie tot atîtea posibilități pentru creșterea producției și a livrărilor la fondul de stat și, pe această bază, sporirea veniturilor membrilor cooperatori și a fondurilor de acumulare, pentru continuarea dezvoltare a viticulturii.

I. OPRISAN
șef de secție la U.N.C.A.P.

DREPTURILE

PĂMÎNTULUI

De sute, ba chiar de mii de ani, plugarii s-au legat de pământul pe care-l munciau, de pământul care-i hrănea pe ei și pe cei care aveau să le urmeze. Încă din vechime, pe vremea cind nu apăreau creștinismul, oamenii socoteau pământul drept o divinitate, ceva sfînt, intruchipat printr-o femeie, care purta numele de Gea,

nim
gul
oda
pînă
defi
frur
pop
„Pă
Ca
Și
fat,
cevi
și c
flici
mă,
pen
din
ogo
un
min
lui.
rer
Pen
fete
liei.
A
cup
tin
Cor
turi
agr
buc
in
anu
gri
sw
tirn
cer
te
lui
14
zoo
dez
ca
rea
să
ma
nul
pot
Rej
afi
6
ju
lio
se

adică pe limba noastră Pămînt. Și asta, pentru că în minca oamenilor de pe acea vreme, pămîntul era mama care hrănea toată seminția. Din înțelepciunea poporului nostru s-a născut și proverbul „Pămîntul te naște, pămîntul te crește, pămîntul te mistuiește”. În anii cînd pămînturile intraseră pe mina boierilor,

Familia Scarlat Canta intră în posesia diamantului negru în urma omorului făptuit de Chiriță Drăcea, slujitorul lor, asupra fratelui lui Scarlat, Gheorghe Canta. Zulnia Canta vrea să pună mîna pe domnie dînd giuvaerul ca peșchez turcilor. Încearcă să atragă și pe fata lor, Zoe, în planul său, dar aceasta împotrindu-se. Scarlat și Zulnia înflază în locul ei pe Ilinca lui Onofrei. La castel, e prezent însă haiducul Alexa Cerbu, logodnicul Ilincăi. Zoe îi înmînează lui Alexa un răvaș, să-l ducă la unchiul ei, Alexandru. Alexandru sosește la castel și cere să-și vadă nepoata. Adormită de un praș strecurat de Zulnia în pahar, Zoe nu reușește să i spună păsul său. De-abia după ce Alexandru plecase, Zoe își revine și, ajutată de Alexa fuge călare din castel încercînd să-l ajungă din urmă. Între timp, Alexa și ceilalți haiduci sînt biruiți și luați de poteră. Pe drumul spre ocnă, întilnesc pe Drăcea, care, din porunca Zulniei, o prinsese pe Zoe. Zulnia dă ordin de plecare spre schitul Durău. Se abat pe la mănăstirea Pingarați, după care pornesc cu toți la drum spre Iași. Haiducii se țin pe urmele lor, le ies în cale și iau una din cele trei trăsuri. Urmăriți de poterași, haiducii, în afară de Neicu și Ceterașu, sînt încercuiți în Piscul Șoimului.

15

Apoi s-a așezat pe un butuc, la umbră, pe mal, aproape de plută, să privească plecarea lui Chiper spre curtea lui Alexandru Canta și să se hodiească în murmurarea molcornă a Bistriței.

Fredonînd încet, Ilinca așeza paturile în casa de plută. Drăcea o asculta și-o sorbea cu coada ochilor, ori de cîte ori ieșea, sprintenă, pe plută, să scuture macaturile și prostirile.

— Ți-o fi plăcînd, muieraticule! I-a picnit Zulnia c-o vorbă de ocară. Dar cum fi scoți tîlharul din inimă?

— Cu ajutorul corbilor! Astă noapte am auzit pușcături în Piscul Șoimului. Inseamnă că, acum, la ceasul istic, îi ciugulesc hoitul lepădat pe stînci.

Cap. XII. Ploaia cu... pline

Imbrăcați lăutărește, cu dibele sub braț, Neicu și Ceterașu colindau prin sate, cîntau în circiumi și sfătuiau, în taină, cu oamenii, doar-doar afla-vor ceva despre gîndurile boierilor Canta.

— Se zice că Scarlat cneazul își face o casă pe plută, să ajungă la Țarigrad cu ea, să se facă domn la Moldova.

— Ei, s-o pun și pe asta în cîntec, șugua Ceterașu, înveselind lumea; Foaie verde lemn uscat, mărte cneaze Scarlat, ți-ai făcut înc-un palat? Capră ciută fără-un corn, șapte dracl la tine-n horn; Capră ciută fără coarne, la Scarlat sînt șapte hoarne, iară dracul-n toate doarme...

Apoi, un cioban venit de peste Bistrița a povestit că în puterea nopții a

auzit pușcături, dinspre Piscul Șoimului.

— Hai! a făcut Neicu semn lui Ceterașu. Fără noi pier acolo, dacă n-o fi pierit pînă acum, firtații.

Dar nu s-au putut apropia de Piscul Șoimului. Il străjuiau o sută de arnăuți, aduși anume de la isprăvnicie, să stea de veghe în jurul haiducilor. Insuși căpitanul de poteră, ca să țină sub directă-i priveghere încercuirea haiducilor, găzduia la un gospodar, din Văduri. I se urise așteptînd să se predea ori să piară acolo, în pisc, istoviți de sete și arși de sete. Dar în afară de asta, Neicu a primit știre de la Pingarați că Drăcea pregătește o plută cu acoperămînt, ca să-și ducă stăpîni la Galați și poate chiar la Țarigrad.

— Ceterașule, a rînduit Neicu, pregătește cîțiva oameni vrednici. Eu tocmeșc o plută și aștept, înainte de bulboanele de la Tarcău, pînă vine pluta lui Canta.

— Și pe urmă?

— Fac zahată în colțul bulboanelor și-i înec pe toți.

— Și pe Ilinca?

— Ilinca? De, cum l-o fi norocul.

— Dar diamantul?

— Tu, cu oamenii tăi pescuiești bagajele și leșurile. Undeva trebuie să se afle și giuvaericaua dracului.

— Bun. Rămîne hotărît așa.

După o săptămînă de arșiță, în jurul Toacii și al Panaghiei s-au adunat nouă negri. Și, îndată după amiază, cu fulgere și trăsnete, s-a năpustit furtună mare în toată valea Bistriței.

Drăcea, Ilinca și meșterii s-au adăpostit în casa de pe plută. Sub vijelie, se vedea bine că era durată trainic. Ilinca asculta răpăiala picurilor pe acoperiș, urmărea clipocitul valurilor sub plută, și gîndea, cu durere, la Alexa: „Unde-o fi? Ce-o fi făcînd? Mai trăiește?...”

— Ilinco, Încercă Drăcea să-i aducă gîndurile aproape, vrei să-ți îndulcești viața?

— Mie? Ai dumneata pe-a cui o îndulci.

— De unde... știi?

— Ei, cine nu știe că domnia ta ești tînăr și vinjos, iar cneazul Scarlat cam scîrîșie din mădulele betege?

— Mda... Ploaia asta spală... auzi? spală bine oasele tîlharilor, a rinjit Drăcea, într-un dinte, ca să strivească inima fetei, să nu mai mocnească în ea dragostea pentru Alexa.

În ochii Ilincăi a izvorit belșug de lacrimi; s-a stăpînit însă, înghițindu-le, amare, a suris și-a dat convenitul răspuns în doi peri:

— Pe furtună, șoimii se leagănă-n văzduh și beau, de pe aripi, picuri de ploaie!...

Cînd a ajuns furtuna în Piscul Șoimului, Alexa a chiuit de bucurie; toți sorbeau apa de pe frunze, de pe iarbă, de pe stînci, din pumni.

— Apă... apă... Ne răcorim... Ne înzdrăvenim...

Nu le păsa nici de fulgerele, nici de trăsnetele semănate în jur. S-au cutremurat doar în clipa cînd, sub uriașă flacără a trăsnetului, un brad s-a despicat drept în două, ca sub puterea unui paloș de foc.

— Așa, să crape capul cui știm noi!

Deodată, între dîșii, ca un bolovan, a căzut o piine. Apoi alte trei, repede, una după alta. Apoi o ploscă. Toți holbau ochii și le săltau inimile între nedumerire, spaimă și bucurie. Înălțîndu-se ușurele de după un cleanț, Alexa a zărit, prin perdeaua picurilor de ploaie, un arnăut, jos, pe-un prichici de stîncă; le mai aruncă încă două piini și un ghem de funie. Spunea ceva, dar huietul tunetelor nu l-au lăsat pe Alexa să audă. Firtații se plecară cu grijă, pe rînd, spre prichiciul de stîncă; dar n-au mai văzut nimic.

Ursu a înhățat o piine și-a început să infulece, flămînd, sălbatec de flămînd,

— Nu te lăcomi, uriașule! Nu c Alexa, scoțînd hangerul și tăind l de piine, să le împartă firtaților. l lați-le bine în ploaie și mestecați mult să ne țină saț.

În fercheș strai de arnăut, Chiper vestea Zulniei, în șoaptă, călătoria Alexandru Canta. Aplecată spre grjul cerdacului, boieroaica părea cșită, cu toate că dimineața se dezghe din coaja neagră a nopții, limpede înviorătoare, ca toate diminețile rșilor cu ploii bogate.

— Tîlharul! Știe tot... Drăcea, căm!

DIAMANT

Roman de

— Cum poruncești, doamnă... a pîns căpitanul din privdorul bisei cu glas vesel; totuși pe chip i s-a sat o umbră de îngrijorare.

— Mai bi — mai bine cu trăs Zulnio, psihimu, a ieșit din chilie Slat Canta, în papuci, cu scufie alba pe cap, cu barba încilcită, ca un de tort nerăgelat.

— Am rînduit mare petrecere pe tă, bazileule!

— Dacă ne în — ne înecăm?

— Am zis! Trăsurile ne așteapt Siret.

— În tră — în tră... Vreau în sură!

— Ah, dacă știam, îți urcăm o sură pe plută și-ți dam niște hățu mină, să te joci, mărta ta, închip du-te vizitiu, că domn...

Chiriță Drăcea a poruncit să se earce lute și de grabă, tot tarhatu plută. A tras o goană, pe Bistrița

ibdat, cît a răbdat Jurații, dar s-a ridicat nu luptă pentru pămînt, state. Cosbuc avea să în versuri de o mare legătură aceasta dintre umint :

nostru-i scump și sfînt, leagăn și mormînt... cînd țărani au căpărimul război mondial, it, am asistat zguduți rați, nu odată la conmergeau pînă la crîo palmă de pămînt, brazdă de plug, tăiată sau cu gînd rău, din turat. Pămîntul avea lui, care era mare. Pătenise obsesia țăraniunii era chinul și durera și visurile lor, era averea și zestrea stea și mindria fami-

induri și altele m-au i zilele trecute, ascunero a președintelui Superior al Agriculturivire la situația din Și drept să spun, mă tă bucuram afind că loi ani, ritmul mediu eștere a producției abale fusese de 7.1 la în același interval de bînut o producție de ouă milioane tone pe-bucuram că la sfîrșitul am 5 300 000 bovine și e oi. Eram bucuros că ioastră este în plină și că sint perspective ul anului 1970 valoaiiei agricole ar putea ee miliarde lei mai se prevăzuse în pla- il. Lucrurile acestea pe orice cetățean al noastre, atunci cînd 1970 am putea avea bovine, 8 milioane și porci și peste 15 mi- oi. Să atunci cînd ăria a vîștelor de

sere pentru producerea de legu- me timpurii, ori cînd se pregă- tesc condițiile pentru o mai bună dezvoltare a viticulturii și pomi- culturii. Toate acestea se vor con- cretiza într-o mai bună aprovi- zionare a populației, dar și prin- tr-o creștere a veniturilor și deci și a bunăstării celor ce muncesc în agricultură.

Dar, din păcate, nu mi-a fost dat atunci să aflu numai lucruri bune. Aflam, tot atunci, că Sta- tul nostru a dat bani, mulți bani, pentru recuștigarea și aducerea în circuitul agricol a unor însemna- te suprafețe de teren. Pe baza a- cestor investiții Statul trebuia să între în stăpînirea a circa 300 000 hectare, în principalele lunci ale Dunării: Borcea, insula mare și mică a Brăilei, Călărași și în alte părți. Pînă la urmă, datorită unor greșeli în studiul și proiectarea lucrărilor s-a recuperat mult mai puțin. Alt lucru care ar fi intris- tat pe oricare dintre noi, era fap-

tul că în ultimii ani în timp ce în întreaga economie se duce o luptă permanentă pentru econo- misirea și înlăturarea pierderilor de metal, de lemn, de materie primă în general, s-au accentuat o serie de fenomene de risipă a fondului funciar, de sustragere din circuitul agricol a unor însem- nate suprafețe de teren, de micșorare a suprafeței agricole și cu precădere a celei arabile, pre- cum și de folosire nechibzuită, cu randament scăzut a unor terenuri agricole. Fie că pe aceste terenuri s-au construit obiective industria- le agricole sau social-culturale, fie că pe ele s-au făcut drumuri, sau au trecut rețele electrice și de telecomunicație, suprafața de te- ren agricol, sau chiar arabil de calitate superioară s-a micșorat. Am asistat și asistăm cu bucurie la fenomenul de construire a ca- selor noi, fără să ne fi dat seama la timp că nu odată ele s-au con- struit în afara vetrelor satelor și

a conturului orașelor, înghițind alte și alte suprafețe de teren destinate agriculturii. În unele locuri, suprafețe însemnate de terenuri arabile au rămas an de an neînsămînțate, sau în cel mai bun caz s-au semănat cu mare întârziere, realizîndu-se randa- mente foarte scăzute. Anul trec- ut, la 15 iunie, rămăseseră neîn- sămînțate peste 110 000 hectare. Uneori loturile date în folosința personală a cooperativelor nu sînt folosite rațional. Și atunci te în- trebi cum de s-a ajuns la această situație? Ce a rămas în sufletul unora dintre acei care au datoriat de a cultiva pămîntul, de a-l gos- podări cum se cuvine, de a-l apă- ra, din vorbele „pămîntul nostru-i scump și sfînt”? Și aceasta cu altă mai virtos, cu cît suprafața de teren arabil care revine în prezent la un locuitor este de nu- mai 0.51 ha, iar cea de teren agri- col de 0.75—0.77 ha, iar în viitor — țînînd seama de creșterea populației se va ajunge la 0.40 ha, respectiv 0.55—0.60 ha.

Și m-am bucurat, pe bună dreptate, atunci cînd am aflat de punerea în discuție publică a Proiectului de lege cu privire la apărarea și folosirea terenurilor agricole. Căci problema aceasta nu mai este o chestiune care să privească doar pe unul sau pe altul dintre cetățenii țării, ea este o problemă de interes național. Gospodărirea economică a fondu- lui funciar al țării, împiedicarea micșorării suprafeței terenurilor agricole și în special a celor ara- bile devine o îndatorire patrio- tică.

Discuția publică a Proiectului de lege, la care „Albina”, alături de întreaga noastră presă, invită pe cetățenii săi, trebuie să ducă la punerea pămîntului în toate drepturile sale.

CONSTANTIN PRISNEA

Vorbe din popor și tîlcurile lor

„A-și aprinde paie în cap...”

Printre expresiile în care intră verbul a aprinde (se știe că despre cineva, lute la mînie, se spune că se a- prinde lesne, iar despre o persoană, aprig îndrăgos- ită de cineva — că i s-au aprins călcîiele) trebuie a- mintită: „a-și aprinde paie în cap”.

În ce împrejurare este folosită această „vorbă”, remarcabilă prin capacita- tea ei de a zugrăvi o anume stare de lucruri? Atunci cînd cineva pricinuieste cuiva — fără a fi rău in- tenționat — un motiv se- rios de supărare, zicem că acea persoană și-a aprins paie în cap, înțelegînd, prin aceasta, că, de vreme ce ea va putea fi trasă la răspundere pentru cele a- firmate sau săvîrșite, și-a creat singur o situație ex- trem de grea.

Dintre multele pasaje cu care am putea ilustra tîlcul acestei „vorbe”, vom des- prinde pe cel oferit de a- mintirile marelui nostru clasic Ion Creangă, care, istorisind o anume întîm- plare din anii copilăriei sale, notează: „În aljurnal sfîntului Vasile, toată ziua am stat de capul tatii să-mi facă un harapnic. „Doam- ne, ce harapnic ți-oi da eu” zise tata, de la o vreme... Văzînd eu că m-am aprins paie în cap cu asta, am șterpelit-o de-acasă”.

Cum va fi luat naștere această expresie? Filolo- gul Sextil Pușcariu crede că ea s-a născut dintr-un vechi obicei dispărut între timp, de origine orientală. Este vorba de obiceiul „de a-și aprinde oamenii în adevăr paie sau rogojini în cap, în timpul unei proce- siuni a domnului sau a sultanului, spre a-l atrage atenția asupra lor și a-i putea da jalbe sau pîre. De multe ori, cei ce umblau cu astfel de pîre împotriva ce- lor mari provocau fîrtarea celui către care se adre- sau și dădeau de belele la care nu se așteptau fiind pedepsiți tot ei”.

Obiceiul cu pricina a dis- părut, dar el a dat naștere expresiei de care ne ocu- păm aici și care are toți sorții să reziste, fiindcă — așa cum am arătat — ea redă, în chip cît se poate de colorat, imaginea unei stări de lucruri cunoscută de cineva, într-o anume împrejurare.

N. MIHAESCU

CÎNTĂ CUCUL PE-O RĂSURĂ

Frunzuliță foi de mură,
Cîntă cucul pe-o răsură
Și cum cîntă-a voie bună
Toată pădurea răsună
Și cum cîntă despre zori
L-ascultă plaiul cu flori
Și-l îngînă pe ponoare
Argintiiile izvoare.
Frunzuliță foi de soc
Cîntă-mi cuce, de noroc
Și-mi leagănă gîndul drag
Peste codri verzi de brad,
Peste-nfrățite ogoare
Ce-și dezmiardă rodu-n soare.

Auzit de G. Breazu în 1967.
de la Dumitru Gh. Ion, de 63
ani, din Leordeni-Arges

vale, pînă la Cotul Ciungului, de unde se zărește Piscul Șoimului.

— Bun ! a rîs în sine, văzînd un stol de corbi din dînd ocol piscului. Cîți n-or fi crăpat de foame și de sete, i-a ucis trîsnetul.

A întors calul și, fericit, a galopat înapoi spre Pingarați.

Pe lângă arnăuți, pe plută au urcat și trei lăutari. Dacă-i zaiafet, zaiafet să fie. Și cînd s-au apropiat stăpînii de plută, lăutarii au dat glas strunelor. Scarlat s-a oprit, copleșit de uimire.

— Poftește, poftește mărița ta, mai re- pegior, l-a împins Zulnia din spate, ri- zînd batjocoritor; că altfel îți ia fra- te-tu coroană și rămii lefter de domnie.

IL NEGRU

TRU ALMAȘ

În acel moment, Chiper s-a înfățișat nu un tui : o coadă de cal atîrnată în- ur-o prăjină și i-a întors-o lui Scarlat !

— Domn să te vedem, mărița ta ! Scarlat a luat tuiul și a pășit țanțoș pe plută, parc-ar fi urcat spre scaunul domniei. Lăutarii au zis cîntece vesele, cu chiote :

— Să trăiești, mărița ta ! Așa a început călătoria și zaiafetul de pe plută lui Scarlat vodă Canta, pe Bistrița la vale.

Ia conacul lui Alexandru Canta, Zoe dovestea ceea ce aflase de la Chiper :

— Vrea s-ajungă la Țarigrad și, pen- tru că se teme de haiduci, a pornit cu pluta pe Bistrița.

— S-a smintit de tot cumnată-mea, Zulnia, sâraca.

— Vesteste-l pe vodă, unchiule. Să-i șprim de la o neghiobie.

— Nu pot ! vodă-i hapsîn tare și ne

ia diamantul negru. Trebuie să găsim alt mijloc.

— Haiducii lui Neicu... Adică, mai de grabă flăcăul lui Cerbu care...

— Povața mea-i să te îți, grapă, după dinșii, să afli încotro se îndreaptă și să mă vestești. Eu pornesc la Iași să văd ce pot rîndui pe-ocolo.

Cap. XIII. Bistrița, apă vioară...

Pluta Zulniei Canta se prelingea lin pe Bistrița la vale. Drăcea cerceta za- rea, ca un adevărat căpitan de corabie. Arnăuții mincau și beau. Lăutarii zi- ceau din scripcă și cobză.

— Corbii ! a exclamat, deodată, Dră- cea, și a arătat Zulniei stolul de păsări negre cum se roteau în jurul Piscului Șoimului. Au ciugulit stîrvurile tîlharilor și acu se leagănă-n văzduh, sătui...

— Cîntăți, lăutari, mai cu foc ! s-a bucurat Zulnia.

Au cîntat, după poruncă, iar arnăuții au sorbit vin din ploscă și-au chiuit ca la nuntă.

— Dă, doamne, mereu sărbătoare și numai o zi de lucru ; și-atunci să fie nuntă și cumătrîie, șugui c-o zicală Chi- per vizitiul, ducînd plosca la gură și plescînd pofcios din limbă.

— Cîntă și tu, Ilinco ! a îmbiat-o Zul- nia, dornică să vadă tot lume veselă în jur.

— Să cînt, bădiță Chiper ? a întrebat fata în șoaptă.

— Dacă nu urli asemeni lor, lupii te afîrșie ca pe-o mieluță.

— Ceva vesel ! a poruncit aspru și Drăcea. Vesel !

— Foaie verde din ist an, badea cu cap de bostan mi se crede căpitan și, mai rău ca la lingoare, se umflă de în- gîmfare...

Dedîndu-se veseliei, Zulnia hohotea de rîs, nefiresc de tare. Nu știa de ce, dar îi plăcea că Ilinca îl împungea pe Chiriță cu vorbă usturătoare.

Din Piscul Șoimului, fîrtații încercuți priveau asfințitul soarelui în lungul Bistriței. Apa și piinea le redaseră pu- terile. Le era iar bine. Îi supăra însă stolul de corbi croncănitori din jur.

— Pe-aștia, să știți, Drăcea i-a trimis să ne infulece de vii.

— Ne crede morți și l s-a făcut milă și pomană de hoiturile noastre. Numai vezi că noi...

— Ia ! l-a intrerupt Ursu pe Alexa ; cîntec și chiot, pe Bistrița, în sus.

A întîră privirile într-acolo și ascu- tară încordați și incremenți ca stîncă.

— Glasul Ilincăi... a suspinat Alexa, cu uimire. Drept glasul...

Peste cîteva minute în zare, la Cotul Arinilor, s-a ivit pluta lui Scarlat Canta.

— Diamantul ! a urlat Ursu, încor- dîndu-se ca un carpen vînzolît de vi- jeliu lăuntrice.

Alexa a lăgat un capăt al frînghieii de-un brad și și-a dat drumul în pră- pastie :

— După mine !

Pluta venea lin, la vale. Cîrmații și dălcăușii abia atingeau cu cirmele fața apei. Se apropiau încet-încet de Piscul Șoimului, ocolînd larg, în cotitura din dreptul luncii cu arini. Ca să ascundă îngrijorarea ce izvora în el ca o otravă, Drăcea și-a turnat vin și îndemna la desfătare :

— Veseliți-vă ! Cîntați ! Chiuiți !... Pe- trecanie ! Zaiafet !...

— Să afle țara c-a plecat Scarlat vodă Canta la preumblare ! i s-a alăturat Zulnia cu îndemnul, dornică parcă să-l vadă pe Drăcea beat și să-l moaie cu capul în apa limpede, aici, unde nah- lapii Bistriței s-au preschimbat în va- luri cuminți, line, gînditoare, după zbu- ciumul de la deal de Arini.

— Cîntă Ilinca, hic ! sughiță Drăcea. Cîntă, să le crape și ciolanele de ciu- dă... Știi tu cui... Cîntă !

Ilinca nu se împotrivea. Părea că n-o miră și n-o doare nimic. Dar numai ea știa ce-i arde în suflet și cît o ustură propriile-i cîntece. Nu credea, pentru nimic în lume, că Alexa era mort. Pri- vea spre Piscul Șoimului și cînta, tocmai ca s-o audă și să dea un semn de viață !

— Bade cu cămașă nouă nu ținea ca- lea la două ; ține, tu, calea la una. că- rea să-i pui cununa.

Cei de pe plută rideau cu hohote și îngînau după Ilinca :

— Bade cu cămașă nouă...

Agale-agale, pluta parcă mîngîia un- dele moi și domoale, de sub ramuri dese de arîn plecate spre fața apei. Printre chiote, răzbătea glasul Ilincăi, cristalin și înalt, ca o rugă fierbinte.

— Bistrița, apă vioară, face-m-aș în tine o moară...

VAURMA

ȘTIINȚĂ

Farfuriile zburătoare

SATELIȚII DE COMUNICAȚII

Au trecut mai bine de zece ani de când lansarea primului satelit artificial al Pământului a însemnat începutul unei noi ere în viața omului: era cosmică. De atunci au fost realizate nenumărate corpuri cosmice artificiale, care au avut ca scop să cerceteze spațiul ce înconjoară Pământul nostru; altele au avut ca țintă Luna și au reușit să-i fotografieze atât fața pe care o întoarce spre noi cât și fața opusă, să atingă suprafața Lunii și să studieze structura și compoziția materiei din care este formată Luna. Planetele mai apropiate, Venus și Marte, sînt cunoscute și ele acum mai bine, cu ajutorul rachetelor cosmice. Dar, în afară de scopurile pur științifice ale lansărilor, trebuie să menționăm și scopul practic al unor sateliți artificiali ai Pământului, cum sînt de exemplu sateliții meteorologici și sateliții de comunicații.

Asigurarea unor legături permanente, prin radio, telefon sau televiziune, între locuri situate la distanțe foarte mari unul de altul se realizează destul de greu, mai ales dacă locurile acestea sînt separate printr-un ocean. Cablurile telefonice suboceanice sînt foarte costisitoare și în același timp greu de realizat. În ce privește emisiunile de televiziune, acestea în nici un caz nu se pot transmite la distanțe foarte mari, de pe un continent pe altul, dacă se folosesc mijloacele și antenele obișnuite de televiziune.

După cum se știe, semnalele de televiziune se propagă în spațiu în linie dreaptă. Pământul fiind rotund, emisiunile de televiziune pot fi transmise la distanțe mari, cu ajutorul unei rețele de antene situate în așa fel încît să se poată vedea între ele; cu ajutorul acestor antene, emisiunile se retransmit din ce în ce mai departe. Cu cît antenele sînt mai înalte, cu atît se vîd de la distanțe mai mari. Dar în cazul cînd distanțele acestea ating cîteva mii de kilometri, ar fi nevoie de antene înalte de sute de kilometri. Un satelit artificial, lansat la o mare înălțime, poate să rezolve această problemă, servind drept antenă de retransmisie a diferitelor emisiuni.

Perioada de rotație în jurul Pământului a sateliților artificiali este cu atît mai mare, cu cît este mai mare înălțimea la care s-au ridicat. Astfel sateliții care se află la 200—300 km de Pământ fac un ocol complet în aproximativ 90 minute. Un asemenea satelit poate fi văzut timp de 2—3 minute dintr-un loc oarecare de pe Pământ, timp în care apare la orizont, se ridică pe bolta cerească și apoi dispăre. Acești sateliți nu pot servi drept antene de retransmisie, fiindcă rămîn prea puțin timp deasupra unui loc. Sateliții care se află la cîteva mii de kilometri înălțime, înconjoară Pământul într-un termen mai lung și pot fi urmăriți aproape 20—30 minute din același loc de pe suprafața Pământului. Asemenea sateliți pot asigura deci o retransmisie a unor emisiuni de televiziune. Primii sateliți de comunicații, ca: Telestar, Early Bird, Molnia au fost de acest tip.

Dacă un satelit artificial se ridică la înălțimea de aproximativ 35 000 km. de suprafața Pământului, el face un ocol complet în jurul Pământului în 24 ore, adică se rotește la fel de repede ca și Pământul. Aceasta înseamnă că el rămîne mereu deasupra aceleiași loc de pe Pământ, devine ceea ce se numește un satelit staționar. Un asemenea satelit poate asigura o retransmisie continuă a emisiunilor transmise din locuri pe Pământ aflate în raza sa vizuală. Dacă există trei sateliți staționari, situați la distanțe egale unul față de celălalt, emisiunile transmise dintr-un loc de pe Pământ pot fi văzute din oricare alt loc. Cei trei sateliți realizează comunicații permanente între toate punctele de pe Pământ.

Sateliții de comunicații pot fi de două feluri: sateliți pasivi și sateliți activi. Sateliții pasivi sînt baloane mari de 20—30 metri diametru, pe suprafața cărora se reflectă emisiunile trimise de pe Pământ. De acest tip sînt sateliții Echo, care se pot vedea de multe ori și de la noi din țară. Sateliții activi sînt aparate foarte complicate care au rolul să înregistreze semnalele primite, să le amplifice și apoi să le retransmită. Există în momentul de față mai mulți sateliți de comunicații activi. Unul din sateliții Molnia care are o orbită foarte alungită, distanța sa de Pământ variînd între 300 km și 30 000 km, asigură transmiterea emisiunilor de televiziune pe întreg teritoriul Uniunii Sovietice pe timp de 8—10 ore. Un satelit staționar se află deasupra Americii centrale, stabilind legături continue și permanente între țările Americii de Nord și Americii de Sud, iar satelitul aflat deasupra Oceanului Pacific retransmite emisiunile din America, Australia și Asia.

CORNELIA CRISTESCU

În ziua de 3 ianuarie 1968 — în numai două săptămîni după semnarea unor farfurii zburătoare deasupra Bulgariei, Angliei și Iugoslaviei — a fost văzută, la mare înălțime, nu departe de New York, o sferă transparentă, împodobită cu lumini. Aparițiile amintite aduc din nou la ordinea zilei mult discutata problemă a farfuriilor zburătoare denumite și UFO, prescurtare din limba engleză: obiecte cerești neidentificate.

Aceste obiecte au forme diferite și manifestări ciudate. Unele dintre ele sînt ca o figură uriașă, altele, ca un balon, ca un triunghi etc. În același timp, unele se deplasează în spațiu cu viteze foarte mari, în vreme ce altele stau suspendate la cîteva metri deasupra Pământului ca și cum ar atîrna de un fir nevăzut.

Prima farfurie zburătoare pare a fi fost cea zărită de americanul

O farfurie zburătoare fotografiată de Barney Wayne, directorul Studioului fotografic din Balawayo (Rhodesia de Sud).

Kenneth Arnold, la data de 24 iunie 1947, deasupra muntelui Rainier din vestul Statelor Unite ale Americii.

Dacă la început s-a crezut că e vorba de niște închipuirii ale unor spirite inflăcărâte, pe măsură ce numărul acestor apariții s-a înmulțit, oamenii de știință au simțit nevoia să se preocupe de identificarea misterioaselor obiecte zburătoare. Astfel, unii au socotit că ele ar fi nori lenticulari, îngrămădiri de plasmă electrică formate în apropierea liniilor de înaltă tensiune, resturi ale unor sateliți artificiali ai Pământului, baloane-sondă pierdute din cablurile lor de ancora etc. etc. Studiindu-se însă un număr de peste 10 000 de asemenea fenomene cerești, produse între anii 1947 și 1967, peste 9 000 au putut fi explicate, rămurindu-se ce erau (nori lenticulari luminați în părțile de sus ale atmosferei, globuri incandescente de plasmă, resturi de sateliți artificiali, baloane-sondă etc. etc.). Peste 600 n-au putut însă fi identificate, ele neincadrîndu-se în categoriile de obiecte cunoscute și despre a căror

natură de corp fizic nu era totuși posibilă nici o îndoială. Atunci, au apărut alte explicații. Unii dintre cei care se împăcau cu greu că ar putea să existe lucruri pe care știința nu le poate încă explica, au negat pur și simplu existența misterioaselor UFO, declarîndu-i pe cei care le iau în considerare drept naivi sau creduli. Se înțelege că o asemenea atitudine nu poate fi considerată științifică. Ea a codus însă la ascuțirea luptei dintre cei care negau posibilitatea existenței fizice, reale, a farfuriilor zburătoare și cei care convinși că totuși este ceva căutau să dea fenomenului explicații din cele mai variate, dar care șochează prin neobișnuitul lor. Așa au apărut păreri dintre cele mai îndrăznețe. Potrivit acestora farfuriile zburătoare ar fi niște nave cosmice, venite din alte lumi ca să viziteze Pământul. Este de remarcă, că printre partizanii acestei idei se numără și unii reputați savanți, ca de pildă americanul Clyde Tombaugh — celebru astronom, laureat al premiului Nobel și descoperitorul planetei Pluto, — savantul englez Fred Hoyle, cunoscutii savanți sovietici Mitrofan Zverev și Ziegel, profesorul german Hermann Oberth, unul dintre creatorii rachetei moderne și alții.

Iată de ce, după 20 de ani de dispută și tocmai pentru a nu se lăsa problema farfuriilor zburătoare pe seama amatorilor de senzațional și a semănătorilor de fantezie, numeroase cercuri științifice din întreaga lume au luat poziție, trecînd la studierea temei că a fenomenului pentru stabilirea adevărului. În acest scop, în anul 1967 au luat ființă trei organe oficiale științifice, dotate cu mijloacele necesare investigării. Astfel în U.R.S.S. a fost creat un Institut de studiu al obiectelor cerești neidentificate, în S.U.A. s-a alocat un prim fond de 300 000 dolari unei comisii conduse de fizicianul atomist Condon, iar în Franța — la Paris — a fost creată G.E.P.A., o comisie pentru studiul fenomenelor aeriene neobișnuite.

Sarcina stabilirii adevărului științific în problema farfuriilor zburătoare nu e deloc ușoară. Studiul științific al problemei cere în primul rînd, probe de cercetare. Or, pînă în prezent nu se dispune decît de puține fotografii sigure. Există însă un fapt de nediscutat: multimea măturiiilor, compilate în ultima vreme prin fotografii certe, statistici cu privire la direcțiile de deplasare ale misterioaselor UFO, periodicitatea unor apariții... De pe acum, este cert că, așa cum scria publicistul francez René Fouere, în buletinul Uniunii internaționale a presei științifice, UFO-urile reprezintă un fenomen fizic pipăibil. Ele, sau cel puțin o parte dintre ele, nu mai pot fi socotite drept închipuirii ale unor creduli, produse ale unei psihoze sau alte obiecte, luate din greșeală drept ceea ce nu sînt... Problema există și faptul că știința se preocupă de soluționarea ei constituie o garanție că în curînd vom afla despre ce este vorba.

D. TODERICIU

Județele noastre

ARAD

(Urmare din pag. 1)

ție. În aceste condiții de climă artificială, folosindu-se o agrotehnică avansată se obțin anual circa 5 500 tone de legume de calitate, care satisfac cerințele celor mai pretențioase țări importatoare, cum sînt Anglia, R.F.G., Franța, Suedia.

În afara acestui complex de sere, aproape fiecare unitate agricolă are cite un puternic sector legumicol. Cooperativele agricole din Sintana, Comlăuș, Șimand, Macea, Dorobanți, Curtici și altele și-au făcut sere proprii, solare, răsadnițe, iar în cîmp grădinile de legume se întind pe sute de hectare. Producția totală de legume va spori anul acesta cu 48 la sută față de anul trecut.

Dacă la toate cele spuse despre agricultură vom adăuga și salba de vii ce se întinde spre Covăsînt-Siria poate că cititorul va reuși să-și dea seama de bogăția acestor locuri.

Ca semn al bunăstării, satele au îmbrăcat haina civili-

lizației. De la casele confortabile și falnicele așezăminte de cultură pînă la aspectul modern al străzilor, totul respiră hărănicie.

Pe aceste meleaguri unde s-a născut scriitorul Ion Slavici, unde a poposit Eminescu, venit cu trupa de teatru a lui Pascaly, și a cules flori din grădina folclorului arădean, unde au dirijat Enescu și Strauss și a concertat Liszt, aici pulsează astăzi o intensă viață culturală. Căminele culturale sînt înzestrate cu aparate de filmat și biblioteci cu mii de volume. Sînt binecunoscute succesele repurtate de formațiile din Sintana și Șimand la concursurile artistice pe țară.

În cuprinsul județului nostru trăiesc și muncesc înfrățiți peste 480 000 de oameni — români, maghiari, germani, slovaci și alte naționalități. Acești buni gospodari vor face ca în anii ce vin, județul Arad să devină mereu mai înfloritor, alăturîndu-și bogăția la tezaurul țării.

CESAROM

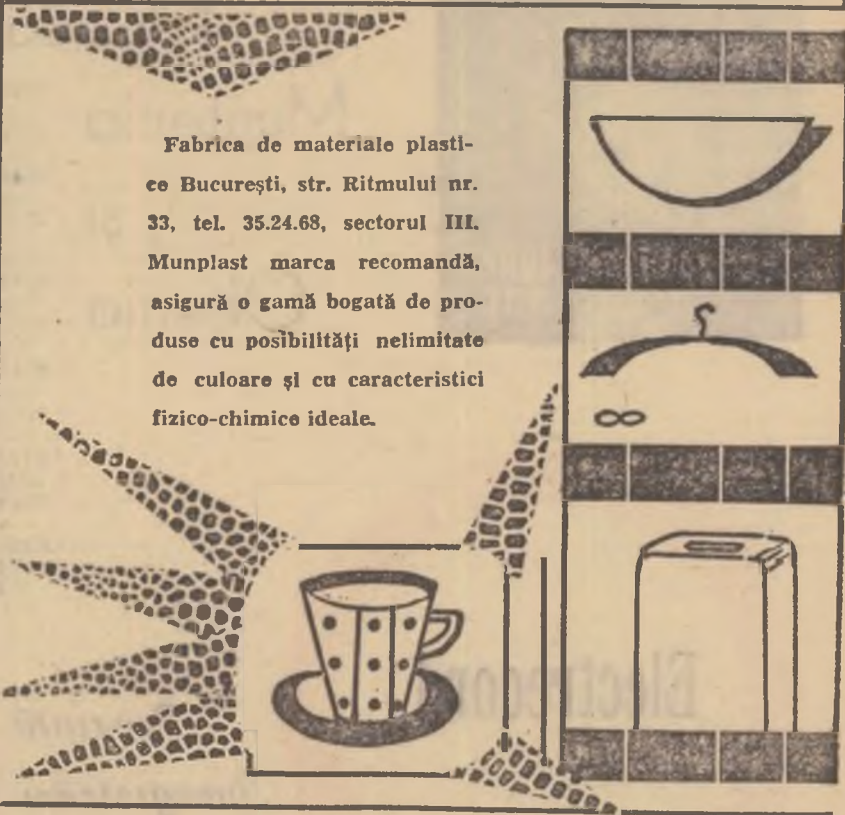
INTREPRINDEREA de produse din ceramică fină pentru construcții, cu sediul în București, str. Preciziei nr. 1, sectorul 7, tel. 31.51.61, produce și livrează pe bază de comenzi și repartiție plăcaj ceramic în diferite nuanțe de culori, la dimensiuni 2x2 cm și 2,5x2,5 cm, pentru placarea clădirilor la exterior și interior. Doritorii se vor putea adresa cu comenzile, serviciului desfacere al întreprinderii, tel. 31.51.61, unde se va putea consulta și catalogul produselor întreprinderii.

CESAROM

MUNPLAST

Fabrica de materiale plastice București, str. Ritmului nr. 33, tel. 35.24.68, sectorul III. Munplast marca recomandă, asigură o gamă bogată de produse cu posibilități nelimitate de culoare și cu caracteristici fizico-chimice ideale.

LOZ ÎN PLIC

În primele trei luni ale acestui an, un număr de 227 participanți au câștigat autoturisme la sistemele LOTO-PRONOSPORT.

Jucând la LOZ în PLIC puteți câștiga imediat autoturisme „Renault 10 Major”, „Moskvici 408”, „Wartburg 312/1”, „Fiat 850”, „Wartburg Lux”, „Skoda 1000 M.B.”, „Wartburg Standard”, „Trabant 601”.

În afara autoturismelor mai puteți câștiga premii de 20.000 lei, 10.000 lei, 5.000

Oriunde vă aflați, jucați la

LOZ ÎN PLIC

I. I. S. „Victoria” Arad

Str. Mărășești nr. 46, tel. 3793, produce și livrează pe bază de contracte un bogat sortiment de diferite ceasuri de masă, ceasuri de perete, garantate de calitate superioară

Specialiști, tehnicieni și crescători de animale din fermele întreprinderilor agricole de stat, din cooperativele agricole de producție!

O dată cu buna îngrijire a efectivelor de animale și păsări este necesar să preveniți și să combateți îmbolnăvirile.

În acest scop, puteți procura produse biologice și medicamente de la farmaciile veterinare și depozitele speciali-

zate ale Direcției generale de Aprovizionare Tehnico-Materială din Consiliul Superior al Agriculturii, precum și de la circumscripțiile sanitar-veterinare, cu plata în numerar sau prin virament.

CASA DE DISCURI ELECTRECORD

Muzică populară din
Muntenia
și
Oltenia

FĂNICĂ LUCA — nai (Tudorițe nene.
— Am un leu și vreau să-l beau).
IOANA RADU (Di, di, di, murgule, di
— Lasă-mă să pățimesc).
MARIA LĂTĂREȚU (Radu mamii, Ra-
dule — Oltule, Oltule).
JUSTINA BĂLUȚEANU — cîntece de
nuntă (Nuneasca — Ia-ți, mireasă,
ziua bună).
NICOLAE BOULEANU (Busuoc de la
Plenița — Oltean mîndru și voinic).
NELU ORIAN (Inimioară, inimioară —
Mă dusei în cîmp să ar).
MARCEL BUDALĂ — acordeon (In zori
— Hora ca la Cotnari).
ION DOLĂNESCU (La fîntînița din plai
— Vino, mîndruto, sub tei).
ȘTEFAN LAZĂRESCU (Măria, neichii,
Mărie — De trei ori potcovii calul).
GEORGETA ANGHEL (Balada șarpelui
— Cine trece pe uliță).
ION LĂCEANU — fluier, cîmpoi, caval.
ocarină, solz de pește (Cîntec ca pe
Vlașca — Briulețul de la Alexandria).

Electrecord

Prezintă cu regularitate noi
înregistrări de muzică populară
românească din diferite
zone ale țării

Muzică populară
transilvăneană

PETRE SĂBĂDEANU (Trage bobii și
ghicește — Fetele de la Căplina).
ANGELA BUCIU (Pe unda trece doru —
Inflorit-a rugutu).
EMIL GAVRIȘ (Dunța — Cine-o făcut
crîșma-n drum).
MARIOARA TĂNASE (Păsărică din
Ardeal — Cîntec din Oaș).
LUCREȚIA CIOBANU (Mireasa noastră
cu flori — Măi bădiță de la mieii).

VĂ RECOMANDĂM,
DIN APARIȚIILE
MAI RECENTE,
DISCURIILE CU
URMĂTORII SOLIȘTI:

ELECTRECORD

Muzică populară
bănățeană

ION LUCA BĂNĂȚEANU — (vioară
(Balada Gosnei — Ardeleana de la
Gladna).
RAVECA SÂNDULESCU (Cucule, cucu-
țule — Bate vîntul printre duzi).
FLORENTINA VLAD (Mîndre-s fetele-n
Lugoj — La nucul cu frunza rară).

Muzică populară
moldovenească

MARIA SCHIPOR (Somnu-i maică ochi-
lor — Măi bădiță, hai la joc).
ALEXANDRU DUMBRAVĂ (Din Suceava
la Humor — Dragu mi-i să fiu cioaban).

Muzică populară
dobrogeană

ELENA ROIZEN (Zboară, zboară, pescă-
ruș — Supărată-i mîndra lună).

Romanțe

GICA PETRESCU (La margine de Bucu-
rești — De ce m-ați dus de lingă voi).
MIA BARBU (Am iubit doi ochi albaștri
— La fereastra casei mele).

LIBRĂRIA

Cartea
prin poștă

din București,
strada Șerban Vo-
dă 43, telefon
23.97.05, vă oferă
contra ramburs
cartea de speciali-
tate dorită. O sim-
plă carte poștală
pe adresa libră-
riei și lucrările
solicitate de dv.
vă sosesc prin co-
let poștal la domi-
ciliu!

Librăria vă ofe-
ră posibilitatea de
a reține anticipat
unele lucrări de
specialitate ce vă
interesează.

La cerere, vi se
trimite listele cu
lucrările ce se pot
reține anticipat,
precum și alte ma-
teriale informa-
tive.

Folosind servi-
ciile

Cărți
prin poștă

realizați rapid și
comod dorința dv.

Sanitarii animalelor sălbatice

Cuvîntul „Igienă” vine din limba greacă și înseamnă a te simți bine. Igiena este o noțiune introdusă în viața omului abia de câteva sute de ani. Pentru a te simți bine trebuie să fii sănătos, iar ca să fii sănătos trebuie să respecti anumite reguli de „igienă”. Noi cunoaștem azi aceste reguli, le aplicăm cu bună știință și datorită acestora viața mijlocie a omului s-a prelungit de la circa 50 de ani cât era în secolul trecut, la peste 60 de ani astăzi.

Dar nevoia de a se simți bine o au și animalele sălbatice. Nu rar, în lupta lor pentru existență se rănesc sau în pielea lor își depun ouăle unele muște ori sînt atacate de paraziți ce le sug sîngele. Animalele sălbatice marj nu pot face mișcări suple cu capul, cu picioarele, pentru a-și curăța pielea de astfel de accidente sau a-și îngriji o rană prin spătare cu salivă. La multe animale, saliva conține substanțe antibiotice și ca urmare „lingerea” rănii este un mijloc eficace de dezinfectare (cîinii aproape niciodată nu se infectează dacă pot să-și lingă rana).

Oficiul de sanitar îl joacă în aceste cazuri alte animale. Pentru marile mamifere africane, sanitari sînt niște păsări mici care se plimbă neștiințerite pe spatelul rinocerului, elefantului sau antilopelor, ciuclind rănile și scoțînd de sub umflăturile pielii larvele sau îndepărtînd paraziții fixați pe acestea. Ciocul lor joacă adesea rolul unui bisturiu, deschizînd abcesele pentru ca puroiul să se scurgă la exterior și locul infectat să fie expus razelor dezinfectante ale soarelui.

Sanitarii nu sînt deranjați de gazdă, chiar dacă smulgerea unui parazit sau scoaterea unei larve sau deschiderea unui abces este însoțită de o anumită durere. Sînt observațiuni care arată că marile mamifere din zonele tropicale atunci cînd au o infecție de piele și se dezvoltă un abces, părăsesc turma și caută pădurile pentru că acolo trăiesc mai ales păsările-sanitari, care să le facă operația de deschidere a „buboiului”.

În gura crocodilului rămîn uneori resturi de carne care putrezesc și produc ulceratii dureroase. În general însă nu se ajunge la aceasta din cauză că crocodilul după o masă copioasă își deschide larg gura și în ea intră o apă mică, cu cioc ascuțit care face treaba de „scobitoare”, curățînd dinții și colții de resturi de carne.

Astfel de sanitari s-au descris și în lumea animalelor acvatice. Peștii, în general, nu au mijloace de a-și face „toaleta” corpului. Nu își pot ciuclii propriul lor corp decît dacă sînt foarte lungi (cum e anguila). Nu rar ei se rănesc sau sînt atacați de paraziți. În mediul acvatic infecțiile se produc foarte repede dacă nu este vreun mijloc rapid de a le îndepărta. Sînt și aici cunoscuți o serie de peștișori sau crabi mărunți, care joacă rolul de sanitari. Ei sînt viu colorați pentru a putea fi ușor găsiți la nevoie și trăiesc fie printre alge în anumite locuri ale fundului, fie sînt adăpostiți între tentaculele vreunei actinii cu care trăiesc în simbioză. Un pește rănit caută aceste locuri unde sînt sanitari, iar aceștia se instalează imediat pe solzii animalului și îl curăță de infecție, de paraziți, de ciupercile ce s-au prins de corp etc. Se poate deci vorbi chiar de unele locuri de „dispensare” unde sanitarii așteaptă pacienții bolnavi.

Experiențele făcute în mari acvarii în care s-au introdus pești răniți, dar fără sanitari, au arătat că aceștia mor aproape întotdeauna în urma infecțiilor tegumentare. Dar dacă în același timp se introduc și sanitari în aceste acvarii cu pești bolnavi, atunci aproape nici un pește nu mai moare. Nu e vorba aici de un ajutor dezinteresat așa cum s-ar putea crede. Sanitarii în toate cazurile se hrănesc cu paraziții pielii animalelor bolnave, astfel că ei nu fac treaba pe degeaba.

Acad. EUGEN A. PORĂ

Știați că...

...cea mai scăzută temperatură terestră, înregistrată pînă în prezent, este de minus 88,3 grade Celsius. Ea a fost înregistrată în 1960 la baza sovietică Vostok din Antarctica?

...cel mai rar mamifer care există în prezent pe Pămînt este lupul din Tasmania, care în ultimii 10 ani n-a fost văzut niciodată de vînători, deși urme ale lui s-au descoperit în câteva locuri?

...recordul de greutate al unui curcan — care a fost atins cu 13 ani în urmă de un exemplar din California — a fost nu mai puțin de 25 de kg?

...„Divina comedie” — nepieritoare operă a lui Dante, conține nu mai puțin de 101 499 de cuvinte? Numele care se repetă mai des în această operă este Beatrice.

...cel mai lung șarpe veninos este cobra regală din Asia, care poate atinge lungimea de 5 m?

...după calculele făcute de unii oameni de știință, înălțimea populației globului crește, în medie, cu 7-10 centimetri într-un secol?

...omul cel mai mic de pe Pămînt, aflat în viață, pare să fie un locuitor în vîrstă de 46 de ani din regiunea Allahabad din India, a cărui înălțime nu depășește 74 cm?

...pînă acum au fost obținute pe cale artificială 15 elemente chimice, dintre care unele nu există decît pe alte corpuri cerești?

...un stejar cu trunchiul de 37 cm diametru are aproximativ 120 de mii de frunze?

PERICOLUL FUMATULUI

La Universitatea Harvard (S.U.A.) s-au făcut experiențe pe animale din care a reieșit că, sub acțiunea fumului de țigară, macrofagii alveolari — celulele care constituie prima linie de apărare a plămînilor împotriva bacteriilor — își pierd activitatea.

Astfel se explică cazurile frecvente de bronșită cronică și emfizem pulmonar ce se ivesc printre fumători. Deși experiențele au fost efectuate, în condiții de laborator, pe celule de plămîni, autorii lor consideră că fumul de tutun acționează la fel și în condiții naturale.

Acțiunea fumului de țigară s-a experimentat cu două sorturi de țigări cu filtru și trei fără filtru. Macrofagii alveolari au fost așezați în eprubete, amestecați cu o specie obișnuită de stafilococi și au fost supuși acțiunii unor cantități diferite de tutun timp de o oră și pînă la două ore. În eprubetele de control în care nu s-a introdus fum, aceste celule au inactivat 80-90 la sută bacterii, în timp ce în eprubetele umplute cu tutun — 80-90 la sută din bacterii au supraviețuit timp de două ore. De notat că, pe măsură ce se mărea cantitatea de fum, supraviețuiau tot mai multe bacterii.

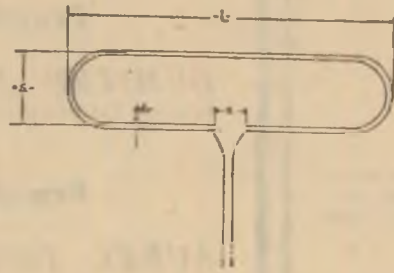
Pe baza acestor observații, s-a ajuns la concluzia că fumul conține o substanță toxică care împiedică funcționarea normală a celulelor. Analizele ulterioare au dus la concluzia că această substanță toxică există mai curînd în partea gazoasă a fumului decît în particulele sale solide. De aici rezultă că inhibarea capacității de a combate bacteriile este provocată nu de rășina din tutun, care, după cum se presupune, este unul din factorii ce contribuie la dezvoltarea cancerului pulmonar, ci de o altă substanță.

Atenție și la fumul de țigară!

„Fumatul a patru sau cinci țigări pe zi nu este dăunător, dar absorbirea fumului a 20 de țigări zilnic înseamnă a renunța de la 6 pînă la 12 ani din viață”, a declarat Luigi Mariotti, ministrul italian al sănătății într-un interviu acordat săptămînalului „Tempo”.

MAGAZIN

La cererea cititorilor

„Îngîmfatul”

antena de televiziune

Pentru o recepție bună a programului de televiziune, antena constituie un factor foarte important. De aceea la construirea ei este nevoie de respectarea unor anumite condiții.

În cele ce urmează vă prezentăm un tip de antenă care dă rezultate bune, dacă, bineînțeles, este construită așa cum se cere. Această antenă (vezi figura) este de o construcție foarte simplă și se folosește în cazurile în care nu avem nevoie de câștig de tensiune. Ea se poate confecționa din țevă sau bară de aluminiu sau, în lipsa acesteia, din bară sau țevă de fier. Este preferabil să se confecționeze din țevă de aluminiu deoarece se reduce considerabil greutatea construcției.

Datele constructive

Pentru toate canalele: — diametrul țevii sau barei — d — este de 8-10 mm; distanța dintre axele conductorilor — s — 70-75 mm; distanța dintre capetele conductorilor — a — 15-25 mm;

Lungimea — L — este dependentă de canalul de recepție și anume:

pentru canalul 6 L = 760 mm
pentru canalul 7 L = 725 mm
pentru canalul 11 L = 620 mm

La această antenă, coborîrea se face cu cablu paralel cu impedanța de 300 ohmi. Trebuie avut grijă ca legăturile dintre cablul de coborîre și conductorul antenei să facă foarte bine contact. Peste această legătură se vor da 3-4 straturi de vopsea rezistentă la intemperii, pentru a feri legătura de oxidare.

MIRCEA RADULIAN

JOCURI POPULARE

Orizontal: 1) Joc popular răspîndit în zona Munților Apuseni, cu o parte de plimbare și una de invirtire, fiind însoțit de strigături — Joc popular răspîndit în întreaga țară, cu un mare număr de variante și denumiri multiple, în care jucătorii se prind de mină, formînd un cerc închis; 2) Joc popular din Oltenia, de bărbăți sau mixt, în linie, cu brațele pe umeri sau încrucișate la spate — Prinse-n horă! 3) Joc popular cu ritm foarte viu, care se desfășoară în formație de semicerc, cu brațele pe umeri, în ocolire sau pe loc, cu pași săltați și încrucișări — Vie plantată de curînd; 4) Capabile — În mișcările călușarilor; 5) Zină — Petrecere cîmpenească tradițională, mai ales în Transilvania, cu muzică și jocuri populare, ce se organizează de obicei în luna lui florar; 6) Consecințe — Pronume populare; 7) Joc popular practicat de ciobanii din jurul Sibiului și din nordul Olteniei — Afirmatie; 8) Prinși în horă (sing.); 9) Pictor olandez (sec. XVII) — „Lugojana” lui Ion Vidu, la origine un joc popular din Banat; 10) Se trece prin urechile acului — Înainte; 11) Voluntinosi — Bîsa! 12) Joc popular de perechi din Ardeal; 13) Negație — Virtuozii dansatori al ufață; 4) Brumă — Maurul joc popular cu o largă răspîndire, avînd la

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											

picioare panglicii colorate și clopoțel.
Vertical: 1) Formații lăntărești ce dau viață jocurilor noastre populare — Autorul tablourilor „Hora Unirii la Craiova” și „Horă la Aninoasa”; 2) Așa începe Aluacul! — Jocul popular cu batista, la origine dans de nuntă și de petrecere; 3) Joc popular răspîndit în sudul Olteniei și părțile învecinate ale Munteniei, caracterizat prin pași executați în față și în spate, cu încrucișarea picioarelor — Măsurile de suprafață; 4) Brumă — Maurul joc popular cu o largă răspîndire, avînd la (Mold.); 5) Lac în Olanda — Tărăgănat — Auxiliar al vîitorului; 6) Imaculată — Uite! — Nămol; 7) Unu, cu una! — Nașă — Rustemul la început! 8) Hectofitru (abr.) — Însoțesc jocul călușarilor, fiind executate cu clomețele — Populație din nordul Indiei; 9) Orașel în U.R.S.S. — Tata (reg.); 10) Cercul celor prinși în horă — Nord-est — Petrecere; 11) Joc popular din Transilvania și Banat, cu o desfășurare a perechilor în deplasări laterale și în invirturi — Instrument de muzică populară.
Cuvinte rare: BAAN, INC, NER, NATS, SIAA.

ADAM STOICA

Dezlegarea jocului VESTITORII PRIMĂVERII, publicat în nr. 12 (1056) din 21 martie 1968. 1. Ghiocel — Pom 2. Rîndunele — I 3. Aprilie — Olt 4. Diana — Au — U1 5. Isi — If — Rîps 6. Nm — C — Lasa — O 7. I — Cocori — Dr 8. Șuturi — Mei 9. Poieni — Sud 10. Rab — O — Rigid 11. Ar — Este — Ula 12. Ger — Tineret 13. A — Amic — Zile.

Numele autorilor
pe care
trebuie să-i recunoașteți
după
lucrările lor
publicate
în cadrul
concursului.

1. TUDOR ARGHEZI
2. ANTON BACALBAȘA
3. ALEXANDRU DONICI
4. I. L. CARAGIALE
5. ANTON PANN
6. GRIGORE ALEXANDRESCU
7. GEORGE TOPIRCEANU
8. GEORGHE BRAESCU
9. I. L. CARAGIALE
10. GEORGE TOPIRCEANU

Rezultatele concursului

CINE ESTE...
...AUTORUL?

10 RĂSPUNSURI EXACTE

Publicăm mai jos numele tuturor concurenților care — în cadrul prevederilor regulamentului — au răspuns exact la cele 10 întrebări.

Județul Alba: Ana Costea (Arada), Nicolae Ilies (Ocna Mureș), Lucia Picos (Galda de Jos). **Județul Arad:** Elena Ștefan (Moneasa), Gligor Ștefan (Moneasa), Sofia Banciu (Păuliș). **Județul Argeș:** Mircea Băjan (Dărmănești), Nicolae Smidu (Valea Iașului), Galina Tămărășan (Cetățeni), H. Soltineanu (Tutana), Maria Dudu (Stănești), Dorina Stama (Cepari), Maria Tănase (Leicești), Constantin Pirvu (Davidești), George Băjenaru (Stănești), George Breazu (Leordeni), Demetriade Răzvan (Pitești), Maria Morțeanu (Pitești), Dumitru Stănescu (Cotmeana). **Județul Bacău:** Gheorghe Hutu (Căluți), Lidia Mihalac (Itești), C. Harnagea (Căluți), Corneliu Rebegea (Corbasca). **Județul Botoșani:** Gheorghe Cliveți (Darabani), Cezar Sumăreanu (Darabani), Emil Ștefan (Darabani), C. T. Grădinaru (Dobriceni), Ilie Onofrei (Românești), Mihai C. Ghiviziu (Românești), Ion Timofte (Santă Mare), Mariana Popovici (Botoșani), Sava Pinciu (Plesani), Georgeta Pahontu (Mihăileni), Mihai Bordenianu (Dorohoi), Nicoleta Tîfală (Crispănești). **Județul Brașov:** Gheorghe Ceapă (Săcele), Petru Ormăneșan (Brașov), Ilie Șteblea (Vlădeni), Gheorghe Șteblea (Vlădeni), Livia Olteanu (Bran). **Județul Bihor:** Rodica Plumbaș (Marghita). **Județul Bistrița:** Nicolae Lăpuș (Budacu de Jos). **Județul Brăila:** Danil Preoteasa (Bărăganul), Mihail Stănuț (Brăila), Marcel Florescu (Brăila), Atanasie Stănuț (Tufești), Mihail Preoteasa (Bărăganul). **Județul Buzău:** Iuliana Dragomir (Topliceni), Mihail Mocanu (Dăscălești). **Județul Constanța:** Nicolae Cosma (Sara). **Județul Cluj:** Aurora Uțiu (Cămărașu), Felicia Resteman (Bologa), Ștefan Kertész (Gherla). **Județul Dimbovița:** Gheorghe Pană (Tătarani), Traian Barbescu (Ibrănu). **Județul Dolj:** Elena Ochea (Lazu). **Județul Galați:** Elena Ionică (Rediul), Marilena Coman (Bucești), Victor Chircu (Piscu), Dionisie Mitrofan (Piscu). **Județul Gorj:** Constantin Titu (Stejaru Hurezani), Eleonora Iliescu (Stejaru Hurezani), Aurel Teodorescu (Stejaru Hurezani), Danil Tulugea (Logrești), Liviu Zgaibă (Poiana), Teodora Teodorescu (Stejaru-Hurezani). **Județul Harghita:** Iuliana Toth (Sărmas), Vasile Pop (Subcetate). **Județul Iași:** Ion Barbu (Gheorghe Doja), Ecaterina Radu (Fetești), Dumitru Popescu (Oltina). **Județul Iași:** Zoe Filipescu (Podul Iloaiei), Mihail Feldeș (Trifești), Mihail Ionescu (Harmănești), Iordana Doroftei (Pașcani). **Județul Ilfov:** Mariana Gherman (Călugăreni), Gheorghe Oprescu (Grîndași), Aristide Popescu (Grîndași), Dumitru Potlog (Bolintin Vale), Margareta Nae (Cioflăceni). **Județul Mehedinți:** Pantelimon Boară (Gemeni), Emanoil Lega (Turnu Severin), Adriana Rusu (Tr. Severin), Adela Tuțiuianu (Tr. Severin). **Județul Mureș:** Maria Rusu (Lunca Tecii), Grigore Sorlea (Dumbrava), Olimpia Tomșa (Reghin). **Județul Neamț:** Gheorghe Aruxandei (Sagna). **Județul Olt:** Gabriel Oprea (Plesani), Ion Săndu (Chilia), Ion Marinescu (Mogoșești), Anisoara Beldie (Tralan). **Județul Prahova:** Dănuț Popescu (Singeru), Vladimir Cojocaru (Teșila). **Județul Sălaj:** Ileana Surducă (Chechiș), Ludovica Maghiar (Chechiș), Ioan Șileam (Zalău), Vasile Dărbăban (Cheu). **Traian Sucu (Chechiș), Isabela Sucu (Chechiș).** **Județul Suceava:** Maria Monoranu (Rădășeni), Cos-

10 RĂSPUNSURI EXACTE

tache Monoranu (Rădășeni), Petru Marian (Dolhești Mari), Ion Postelnicu (Dolhești Mari), Dumitru Covrig (Dolhești Mari), Dumitru Chirilă (Dolhești Mari), Dumitru Sandu (Dolhești Mari), Petru Sandovici (Dolhești Mari), Vasile Pardos (Dolhești), Stela Duduman (Iacobesti), Nicolai Boiadovschi (Bilha), Neculai Alungulesei (Straja), Gheorghe Mitruț (Dolhești), Marin Tîpău (Dolhești), Ramiro Dascălu (Dolhasca), Radu Mateiciuc (Straja), Stanca Popescu (Horodnic de Jos), Constantin Bejenaru (Racova), Elena Ciobanu (Zvoristea), Angela Vasilica (Zvoristea), Ioan Mărcă (Broșteni), Ștefan Ungureanu (Boroala), Vasile Dumitrescu (Borșteni), Ion Ionită (Vatra Dornei), Silviu Lupan (Arbore). **Județul Teleorman:** A. Ursu (Crîngul). **Județul Timiș:** Mircea Benea (Gătaia), Florica Rista (Dragomirești), Constantin Nițea (Gătaia). **Județul Vaslui:** Vasile Muișanu (Epureni), V. Vasiliu (Deleni), Elena Cazan (Epureni), Mioara Diaconu (Hucu), Teodora Botezatu (Iana), Ion Cucu (Buda). **Județul Vâlcea:** Elisa Ionescu (Stăfănești). **Județul Vrancea:** Maricica Răgea (Răcoasa), Ruxandra Stoianescu (Cimpuri).

Premiul I

DUMITRU STANESCU
comuna Cotmeana, județul Argeș.

Premiul II

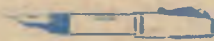
AUREL TEODORESCU
comuna Stejaru-Hurezani, județul Gorj.

Premiul III

LUCIA PICOS

comuna Galda de Jos, județul Alba.

Premiul special

Redacția a hotărât să acorde un premiu special unui participant din comuna Dolhești Mari-Suceava, comună care a avut cel mai mare număr de concurenți. Desemnarea câștigătorului se va face prin tragere la sorți dintre concurenții care au dat toate răspunsurile exacte. Tragerea la sorți va avea loc la căminul cultural din Dolhești Mari.

Dialog cu concurenții

Am ajuns la capătul acestui concurs care a stîrnit un deosebit interes în rîndul cititorilor revistei noastre. Poșta ne-a adus din toate județele țării, sute și sute de răspunsuri. Numai din comuna Dolhești Mari, județul Suceava, au participat la acest concurs aproape 20 de cititori.

Numărul foarte mare de concurenți care, dovedind o bună pregătire, au reușit să dea toate răspunsurile exacte, ne-a determinat — conform regulamentului — să-i aflăm pe câștigătorii premiilor prin tragere la sorți. Însă, după cum mărturisesc numeroase scrisori, nu numai premiile i-au determinat pe cititori să participe la concurs.

Dumitru Bozdog din comuna Salcia-Teleorman, ne scrie: „Dacă numele autorilor indicați de mine nu vor fi cele cerute de întrebări sau dacă nu voi avea noroc la tragerea la sorți, știu că totuși am câștigat ceva. Căutînd autorii am aflat multe lucruri interesante din viața lor și de aceea concursul meu din această inimă organizatorilor concursului”. Din păcate, tovarășe, Bozdog, unul dintre răspunsuri (al zecelea) nu este bun, așa că de astă dată trebuie să vă limitați la câștigul pe care l-ați anințit.

„Nu concurez pentru a câștiga ci doar pentru a mă „antrena” — spune Livia Lonți din Jelna-Bistrița. Eu vă rog, dacă este posibil, să-mi văd numele în ziar chiar de nu sînt câștigătoarea unui premiu”. Fiindcă nu a dat rezultate exacte, prin aceste rînduri împlinim rugămintea cititoarelor noastre. Maria Mera din comuna Laslău Mare-Mureș, spune într-o scrisoare: „Am fost foarte pasionată de concursul organizat. În zilele cînd venea Albina așteptam poșta cu mare nerăbdare”.

La acest concurs au participat vechi cititori ai Albinei alături de cei care abia de curînd au început să ne citească. Vom spicui din scrisorile unor concurenți care se numără de mulți ani printre statornicii prieteni ai revistei noastre. „Sînt o veche cititoare a revistei Albina, chiar de la începutul carierei mele, din anul 1926. Deși sînt pensionară de 8 ani, am rămas abonată” (Natalia Onișoru, com. Boroaia-Suceava). „Nu particip la concurs tentat de câștigurile ce le oferiți dar cu acest prilej vreau să fac o mărturisire. De mulți ani, de prin 1932, sînt cititorul neîntrerupt al Albinei pe care o apreciez ca folositare sîntenilor” (Traian Barbescu, com. Ibrănu-Dimbovița). „Sînt un perbeneș, cititor al revistei Albina. Aș putea spune că din copilărie. De cîte ori merg acasă, la părinți, într-o comună din județul Argeș, răsfoiesc numere de acum 50—60 ani din Albina (Vasile Du-

mitrescu, com. Broșteni-Suceava). Ne-ar bucura tovarășe Dumitrescu, să ne anunțați în ce comună locuiesc părinții dv. spre a le face o vizită și a-i felicita pentru frumoasa colecție ce o dețin.

Zilele concursului au mărit numărul cititorilor revistei Albina. Atanasie Stănuț din Tufești-Brăila, ne scrie: „În cinstea acestui concurs am făcut zece abonamente în comună pe care le difuzez personal. A fost un concurs de verificare a cunoștințelor și totodată foarte plăcut. Așteptam poșta să ne aducă noutățile pe care noi a trebuit să le rezolvăm”. Vă mulțumim pentru aprecierile privitoare la concurs și în special pentru laudabila activitate de difuzor voluntar al revistei noastre. Marin Belită din Albești-Olt ne anunță că s-a abonat recent la Albina. „Prietenul meu, Ilie Preda, m-a convins să mă abonez. Conținutul acestei reviste mă pasionează foarte mult. Vă rog să mai organizați un concurs pentru că acum, fiind abonat, o să pot participa și eu”.

Numeroși alți cititori printre care Cezar Sumăreanu din Darabani-Botoșani, Matei Achim din Silvașul de Cimpie-Bistrița, Emilia Han din Roșia, Nouă-Arad, Costică Măncu din Tîrgușorul Nou-Prahova, Ion Neșu din Salcia-Teleorman, Gh. Șteblea din Vlădeni-Brașov și Gabriel Oprea din Plesani-Olt ne roagă să mai organizăm asemenea concursuri. Vă promitem, dragi prieteni, că dorința voastră se va împlini. Redacția revistei va iniția periodic concursuri pe diferite teme.

Unii cititori au găsit de cuviință să-și spună în versuri părerea despre revistă, despre concurs. Ilie Policiuc, cooperador din comuna Frumusea-Botoșani ne scrie într-un frumos dialect moldovenesc: „Albina este-un ziar frumos/ Ce te atrage că să-l ai/ În ea umoru-i luminos/ Citind doar răz, de vrei nu vrei”. Ion Abarnei din Boldoștii-Neamț pune drept motto versurilor sale „În semn de prețuire — revistei Albina”. După care scrie: „Citii revista-n fiecare săplămină / Am spus la mulți din satul meu / Și la concursul ei, un ceas de mină / Se poate să câștigi, sau un stilou. / Nici nu mai spun de-un aparat / Norocul cine știe-al cui, din care sat”.

De astă dată sorții i-au hotărît pe concurenții care se vor bucura de premii.

Așa cum am promis la începutul concursului, toate premiile se vor înmîna fericitorilor câștigători cu prilejul unor șezători care vor avea loc la căminele culturale din localitățile respective. Premiilor le spunem „pe curînd” iar tuturor concurenților le mulțumim pentru participare, pentru frumoasele cuvinte adresate revistei și le urăm succes la viitoarele concursuri.